

CCD
DÂMBOVIȚA

CONSULTANȚĂ
DEZVOLTARE PROFESIONALĂ
COMUNICARE
ASIGURAREA CALITĂȚII
PARTENERIATE
INOVAȚIE
EXPERIENȚĂ
PROIECTE EDUCAȚIONALE
COMPETENȚĂ PROFESIONALĂ
INTEGRARE EUROPEANĂ
ÎNVĂȚARE
EDUCAȚIE PERMANENTĂ
EDUCAȚIE EUROPEANĂ
FORMARE CONTINUĂ
INCLUZIUNE SOCIALĂ
INFORMARE
CULTURĂ
COLABORARE

www.ccd-dambovita.ro

Graiul Dâmboviței

Publicație online a cadrelor didactice
din județul Dâmbovița

CASA CORPULUI DIDACTIC
DÂMBOVIȚA

NR. 4 - SERIE NOUĂ
APRILIE 2020

COORDONATOR REVISTĂ:

Prof. Diana-Elena DIACONU, Director CCD Dâmbovița

CONSILIERI ȘTIINȚIFICI:

Prof. Sorin ION, Inspector Școlar General, IȘJ Dâmbovița

Prof. Cristina STROE, Inspector Școlar General Adjunct, IȘJ Dâmbovița

Prof. Cătălina HOMEIGHIU, Inspector Școlar General Adjunct, IȘJ Dâmbovița

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Coordonator colectiv de redacție:

Prof. metodist Ionela BUCĂLOIU, CCD Dâmbovița

Membrii colectivului de redacție:

Prof. metodist Crenguța Alexe, CCD Dâmbovița

Prof. metodist Livia GRIGORESCU, CCD Dâmbovița

Prof. metodist Aurora SOLOMON, CCD Dâmbovița

Colaboratori:

Prof. dr. Daniela-Luminița BARBU, Inspector școlar, IȘJ Dâmbovița

Prof. dr. Mirela MIHĂESCU, Inspector școlar, IȘJ Dâmbovița

Din sumar...

PREGĂTIRE PRACTICĂ EUROPEANĂ ÎN DOMENIUL ROBOTICII

ȘCOALA BUCURIEI – un proiect despre cum să faci școală cu suflet

ARTA DE A ARTA DE A ÎNVĂȚA CU AJUTORUL TEHNICII DIDACTICE

”BINGO!”

UTILIZĂRI ALE TIC ÎN EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ÎNVĂȚAREA PENTRU SOCIETATEA CUNOAȘTERII

ACTUL DE EVALUARE ÎNTRE TRADIȚIONAL ȘI MODERN

PREDAREA LIMBII ENGLEZE PRIN CÂNTECE ȘI JOCURI

MECANISMUL ÎNȚELEGERII– FACTOR MOTIVAȚIONAL PRINCIPAL ÎN

ÎNVĂȚARE

IMPLICAȚII EMOȚIONALE ALE EMPATIEI

AFIȘUL. ABORDARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL GIMNAZIAL

FORMAREA CADRELOR DIDACTICE DEBUTANTE DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL

PREȘCOLAR – UTILITATE ȘI NECESITATE

ISSN 2559-5849

ISSN-L 1583-249 X

Articolele publicate nu angajează decât
responsabilitatea autorilor și nu reflectă în
mod necesar opinia colectivului de redacție.

Reproducerea oricărui material, fără acordul
colectivului de redacție, este strict interzisă!

Adresa:

Târgoviște, Calea Domnească, Nr. 127;

Telefon / Fax 0245.220.569

E-mail: ccddambovita@yahoo.com

Web: <http://www.ccd-dambovita.ro>

PREGĂTIRE PRACTICĂ EUROPEANĂ ÎN DOMENIUL ROBOTICII

Prof. DIACONU Diana-Elena

Colegiul Național „Ienăchiță Văcărescu”, Târgoviște, județul Dâmbovița

În perioada 02.03.2020-06.03.2020, două cadre didactice din Colegiul Național ”Ienăchiță Văcărescu” din Târgoviște, Diaconu Diana Elena și Chiriac Beatrice Mihaela, au participat la o activitate de Job Shadowing în Valencia, Spania, în cadrul proiectului **Erasmus+ 2019-1-RO01-KA102-062407, ”ROBOWEB-Pregătire practică europeană în domeniul ROBOTicii și al paginilor WEB în vederea inserției pe piața muncii”**.

Activitatea de Job Shadowing a urmărit atingerea următoarelor obiective:

- Furnizarea de idei practice prin care pot fi încorporate tehnologii moderne în procesul instructiv educativ;
- Asimilarea noțiunilor de bază despre controlere, automatisme, roboți și mașini programabile;
- Familiarizarea cu utilizarea curentă a roboților și programarea conform tendințelor actuale ale educației;
- Oferirea metodelor inovatoare de predare STEM (știință, tehnologie, inginerie și matematică) utilizând rezolvarea problemelor, analiza obiectului, utilizarea de scale;
- Promovarea de noi competențe digitale în rândul profesorilor;
- Dezvoltarea abilităților profesorilor de a implica activ și constructiv elevii în activitatea de la clasă folosind programarea și robotica;
- Marirea vocabularului tehnic al profesorilor și familiarizarea lor cu diferite limbaje de programare;
- Realizarea schimbului de experiență în procesul de învățare prin cooperare și colaborare la fel ca în creativitate și inovare;

Împărtășirea de bune practici în predare și învățare, folosind programarea și robotica, permițând profesorilor să devină încrezători și suficient de competenți pentru a crea o experiență interactivă în clasă pentru elevii lor.

În cele cinci zile de activitate, a fost urmărită o tematică variată și complexă, precum:

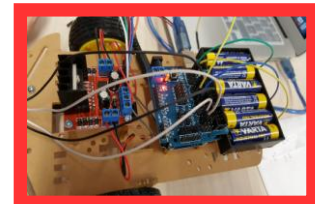
Introducere în robotică, sisteme automate și de control și limbaje de programare. Această temă cuprinde următoarele:

- introducere în sisteme de control și robotică cu Arduino;
- arhitectura unui robot;
- diagrame de flux și programare, introducere în programarea roboților;
- utilizarea unui calculator ca element pentru programare și control;
- introducere în Arduino;
- conectarea senzorilor;
- utilizarea senzorilor;

A doua temă importantă a fost **utilizarea mBlock pentru programarea microcontrollerelor Arduino** care cuprinde subtemele:

- introducere în programare cu mblock;
- programarea cu ajutorul propozițiilor condiționate și repetitive;
- utilizarea senzorilor cu mBlock;
- utilizarea dispozitivelor periferice în mBlock;
- realizarea de aplicații în mBlock;

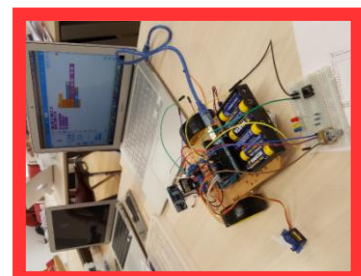

În a treia zi a fost abordată tema **Utilizarea mBlock pentru programarea roboților.** Această temă include:

- realizarea unui robot educațional;
- utilizarea unui servomotor pentru a mișca robotul;
- crearea unui robot de la zero;
- programarea unui robot;

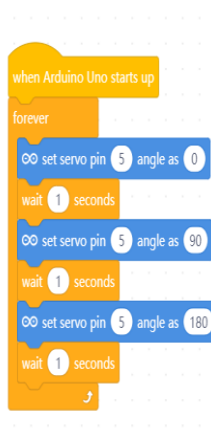
Ultima temă a vizat **Aplicații cu roboți în sala de clasă,** având ca subteme:

- utilizarea unui robot educațional;
- programarea unui robot pentru evitarea obstacolelor,

-măsurarea timpului cu arduino;

-simularea unui lift;

În ultima zi de Job shadowing am vizitat Colegiul Mas Camarena din Valencia, Spania, unde ne-a fost prezentat modul în care sunt utilizați roboți educaționali în orele de curs.

Acești roboți educaționali îi ajută pe elevi să își dezvolte gândirea logică și să rezolve probleme de viață. Cu ajutorul comenzilor transmise de pe o tabletă către un robot Dash and Dot, elevii învață să programeze începând de la clasa a I-a, adică de la 6-7 ani.

Prin utilizarea roboților, elevii învață robotică și informatică pentru a fi mai bine pregătiți pentru cerințele societății. În plus față de știință, tehnologie, inginerie și matematică, elevii își dezvoltă creativitatea cu ajutorul artei.

În aceste zile, cele două cadre didactice au exersat lucrul în echipă pentru a construi un robot educațional funcțional.

În urma interacțiunii cu profesioniști în domeniul IT și robotică, prin participarea la stagiul de observare, dar și a experienței acumulate pe parcursul mobilității, valoarea multiplicării rezultatelor a crescut. Astfel, au fost acumulate experiențe care au îmbunătățit abilitățile profesoarelor de a preda elevilor noțiuni de robotică în vederea unei mai bune adaptări la o societate dinamică, aflată într-o continuă schimbare și pentru a fi mai bine pregătiți pentru piața muncii.

Bibliografie:

DIACONU, D., E., PAGINI WEB CU JAVASCRIPT, EDITURA EDUSOFT, BACĂU, 2006.

ISTRATE, N., C., DIACONU D., E., CHIRIAC B.,M., *“Informatica pentru gimnaziu. Programarea calculatoarelor în limbajul C++”*, Editura StudIS, Iași, 2015.

Proiectul este finanțat de Uniunea Europeană. Această publicație reflectă numai punctul de vedere al autorilor și Comisia nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține.

ȘCOALA BUCURIEI – un proiect despre cum să faci școală cu suflet**Prof. metodist ALEXE Elena Crenguța**

Casa Corpului Didactic Dâmbovița

Pentru a-i aduce pe elevi la școală, pentru a reduce rata abandonului școlar, pentru a face din școală un loc în care copiii să vină cu plăcere s-au făcut studii, s-au căutat soluții, s-au preluat modele, s-au implementat strategii. Nu s-a găsit rețeta ideală pentru că nu există o rețetă valabilă în toate situațiile, dar eforturile sunt constante și, de multe ori, realizate în echipă de către profesori, părinți, instituții care se ocupă de educație, ONG-uri, instituții din comunitate. La acestea se adaugă determinare, voință, creativitate, empatie, asertivitate, curaj, răbdare, pasiune, dorința de a învăța permanent, puterea de a depăși obstacolele.

Astfel de activități se desfășoară, în perioada 2018-2021, și în cadrul proiectului POCU *Școala Bucuriei – Parteneriat pentru o comunitate de învățare durabilă*, cod POCU/74/6/18/105645, proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020.

Proiectul este derulat, în parteneriat, de către Asociația INOVITAVERDE, Inspectoratul Școlar Județean Dâmbovița, Casa Corpului Didactic Dâmbovița, Asociația Tineri pentru Europa de mâine, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională, UAT Primăria Răcari și are ca obiectiv principal prevenirea abandonului timpuriu al școlii pentru 480 de copii și elevi aparținând grupurilor vulnerabile din comunități dezavantajate din județul Dâmbovița (zonele Răcari și Ciocănești) prin programe integrate de consiliere, educație remedială și activități non-formale orientate către nevoile specifice ale acestora, programe orientate către 108 părinți, precum și îmbunătățirea competențelor a 75 de cadre didactice din învățământul preuniversitar care profesază în comunități vulnerabile, pe o perioadă de 3 ani.

Principalele activități ale proiectului:

(A1 - Management de proiect și vizibilitate;

A2 - Program de consiliere și orientare educațională pentru copii, elevi și părinți / tutori ai acestora;

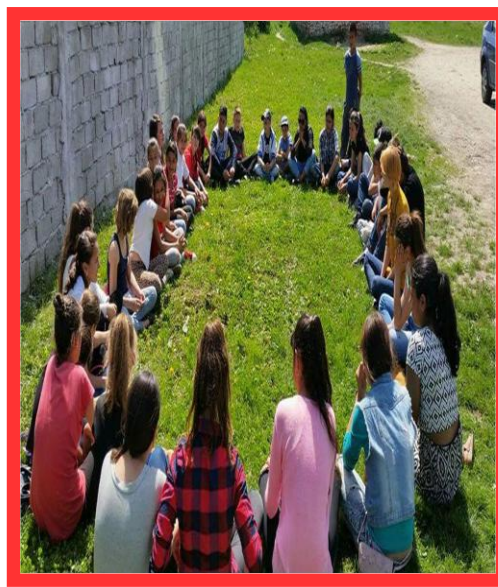
A3 – Dezvoltarea capacității profesionale a cadrelor didactice, inclusiv personal de sprijin din școlile țintă;

A4 - Program de educație de tip remedial pentru elevii din grupul țintă;

A5 - Program inovator de educație non-formală pentru copii, elevi și părinți / tutori ai acestora;

A6 – Dezvoltare Grup de Acțiune Locală pentru Susținerea unei Comunități de Învățare Participativă) aduc împreună 66 de membri ai echipei de implementare, care au în vedere un grup țintă format din 480 de copii și elevi din școlile țintă Racari și Ciocănești (120 preșcolari, 120 elevi clasa a IV-a, 120 elevi clasa a VIII-a, 120 elevi clasa a X-a), 108 părinți / tutori și 75 de cadre didactice.

În cadrul activității A.3.2 - *Acțiuni integrate de sprijin pentru cadrele didactice*, se derulează activități care au ca obiectiv valorizarea experiențelor de bună practică, multiplicarea acestora prin sprijin colegial și identificarea de soluții pertinente și atractive la problematica absenteismului, a abandonului școlar și a integrării elevilor în nivelul superior de învățământ. Sunt acțiuni la care participă reprezentanți ai instituțiilor partenere în proiect, membri ai echipei de proiect, directori și cadre didactice din cele două unități de învățământ din proiect, reprezentanți ai unor ONG-uri, alte cadre didactice care se confruntă cu problematica absenteismului, a abandonului școlar și a integrării elevilor în nivelul superior de învățământ. Bunele practici sunt identificate de cadre didactice din Școala Gimnazială Ciocănești și Liceul Teoretic "Ion Ghica" Răcari care au absolvit programele de

formare acreditate *Educație de calitate pentru o școală a tuturor* și *Educație nonformală – management și bune practici* și au implementat în activitatea lor achizițiile dobândite.

Absolvenții celor două programe de formare și-au îmbunătățit capacitatea de a comunica ușor cu elevii, de a-i influența și motiva pentru activitatea de învățare, capacitatea de a investiga și

soluționa problemele specifice ale școlii și educației, capacitatea de utilizare optimă a resurselor în vederea eficientizării activităților educative, capacitatea de organizare a activităților didactice prin utilizarea metodelor specifice educației nonformale, iar competențele dobândite i-au ajutat să identifice și să utilizeze soluții și idei pentru a transforma școala într-o școală a bucuriei, a implicării, a sprijinului reciproc. Ideea care reiese din acțiunile și prezentările cadrelor didactice din cele două unități de învățământ este aceea că strategiile de prevenire și combatere a abandonului școlar trebuie corelate cu cauzele care determină acest fenomen (factori externi școlii, în principal, nivelul socio-economic scăzut al familiilor sau factorii interni – cerințele educative speciale sau alte caracteristici individuale ale elevilor, lipsa interesului față de școală, dificultăți de adaptare la mediul școlar, lipsa de adecvare a ofertei școlii la nevoile și interesele elevilor cu risc de abandon școlar).

Măsurile de intervenție s-au implementat atât la nivelul instituțiilor de învățământ, cât și la nivel individual.

La nivelul instituțiilor de învățământ se derulează activități care vizează:

- monitorizarea permanentă a frecvenței în scopul identificării primelor semne de risc;
- menținerea unei relații permanente cu părinții și cu organizații relevante din afara școlii (psihologi, asistenți sociali, servicii comunitare);
- recunoașterea și validarea cunoștințelor deja asimilate, inclusiv a competențelor dobândite prin intermediul unei învățări non-formale, în afara metodelor consacrate, lucru care sporește încrederea în sine și imaginea de sine a elevilor și facilitează reintegrarea acestora în sistemul de educație;
- derularea de activități de tipul *școală după școală*;
- organizarea și derularea unor activități extrașcolare care să vină în sprijinul identificării și cultivării unor talente, abilități, înclinații ale elevilor, să contribuie la crearea unei culturi a organizației grupului din care fac parte, să ofere elevilor alternative plăcute și utile de petrecere a timpului;
- transformarea școlilor în comunități de învățare care să se bazeze pe o imagine de dezvoltare instituțională comună tuturor beneficiarilor;
- sprijinul comunității locale pentru depășirea constrângerilor financiare și materiale la nivel de școală.

La nivel individual, programele de intervenție includ:

- adaptarea demersului didactic la nevoile elevilor, printr-o consolidare a abordărilor individuale de învățare și prin acordarea de sprijin elevilor din grupele de risc;
- îndrumare și consiliere acordate elevilor în alegerea carierei potrivite, în procesul de tranziție de la un nivel educațional la altul;
- mentoratul - îi ajută pe elevi să depășească dificultățile de învățare, sociale sau personale;

- sprijin individual direcționat, prin combinarea sprijinului de ordin social, financiar, educațional și psihologic pentru elevii cu dificultăți;
- acțiuni întreprinse pentru îmbunătățirea imaginii de sine și dezvoltarea capacității de autocunoaștere, pentru formarea deprinderilor de relaționare pozitivă (prin comunicare asertivă, abilități în rezolvarea de probleme și luare de decizii), pentru scăderea agresivității și impulsivității (identificarea propriilor emoții, deprinderea unor metode de exprimare a furiei pe căi nedistructive, diferențierea între gând și acțiune).

Proiectul POCU Școala Bucuriei – Parteneriat pentru o comunitate de învățare durabilă este în curs de derulare, dar rezultatele lui se văd deja la nivelul instituțiilor de învățământ, la nivelul beneficiarilor direcți (elevi, părinți, cadre didactice), la nivelul relațiilor dintre cei implicați. Activitățile continuă cu entuziasm și energie, învățând unii de la alții.

Bibliografie:

MIHĂESCU, M., DIACONESCU, M., POPA, T. – *Călătoria spre o școală bună. Ghid de management pentru dezvoltarea instituțională în vederea prevenirii părăsirii timpurii a școlii* – lucrare elaborată în cadrul proiectului POSDRU/2.2/S/64110 Școli și comunități în acțiune pentru prevenirea părăsirii timpurii a școlii, 2012

FARTUȘNIC, C. (coord.), *Ghid de lucru pentru prevenirea și combaterea abandonului școlar. Ghid pentru directorii de școli* – Ghid elaborat de Institutul de Științe ale Educației în cadrul proiectului Extinderea Proiectului ZEP coordonat de UNICEF.

*** Strategia privind Reducerea Părăsirii Timpurii a Școlii în România

ARTA DE A ÎNVĂȚA CU AJUTORUL TEHNICII DIDACTICE ”BINGO!”

Prof. IOANA Alina Mihaela

Liceul Tehnologic ”Nicolae Ciorănescu”, Târgoviște și Liceul Tehnologic Petrol,
Moreni, județul Dâmbovița

În era actuală totul este în schimbare, inclusiv educația, iar o țară cu un popor ce deține o educație precară este un teritoriu vulnerabil din toate punctele de vedere. Datorită noilor tehnologii și a lipsei de dotare adecvată și modernă a tuturor instituțiilor de învățământ elevii și-au pierdut motivația, interesul, implicarea în activitățile didactice monotone, de cele mai multe ori. ”În școala tradițională se pune accent pe transmiterea cunoștințelor gata elaborate, pe când în școala modernă se pune accentul pe aspectul formativ”(I. Albulescu, p.54). Un profesor trebuie să știe ”să își vândă informația” într-un mod cât mai frumos, relaxat, distractiv, competitiv pentru elev și cu consum cât mai mic de resurse pentru profesor. În întâmpinarea acestor nevoi enumerate mai sus vine tehnica didactică intitulată ”Bingo!”. Această tehnică reprezintă o cale interactivă, chiar prin joacă în unele cazuri, de a descoperi noi noțiuni, a recapitula conținuturi, a crea o competiție între elevi, a forma anumite deprinderi, toate acestea bazându-se pe caracterul transdisciplinar al metodei.

În pregătirea tehnicii ”Bingo!” pentru aplicarea la clasă, profesorul trebuie să deseneze, de preferat pe o coală format A0, un pătrat împărțit în alte nouă pătrate mai mici, pentru a se putea forma trei linii și trei coloane. În funcție de obiectivul stabilit împărțirea pătratului poate să varieze. În căsuțele formate, pătratele mici, profesorul notează întrebări, inserează fotografiile, grafice, ghicitori în funcție de obiectivul didactic stabilit.

În continuare voi prezenta sarcinile de lucru, utilizate la tehnica ”Bingo” în cadrul disciplinei Economie, lecția *Costuri*:

1. Se cunosc următoarele: costurile fixe sunt în valoare de 25 lei, iar costurile variabile medii sunt de 10 lei, producția este de 5 bucăți. Calculați costul total!
2. Se știe faptul că o producție de 3 bucăți a fost posibilă cu un cost total de 500 lei și costuri variabile de 300 lei. Calculați costul variabil mediu înregistrat pentru producția dată!
3. O producție de 2 bucăți a implicat un cost variabil de 70 lei și un cost total de 150 lei. Calculați costul fix generat de producție!
4. Se știe faptul că o producție de 10 bucăți a fost posibilă cu un cost total de 1500 lei și costuri variabile de 1000 lei. Calculați costul variabil mediu înregistrat pentru producția dată!
5. Se cunosc următoarele: costurile fixe sunt în valoare de 85 lei, iar costurile variabile medii sunt de 40 lei, producția este de 7 bucăți. Calculați costul total!

6. Se știe faptul că o producție de 15 bucăți a fost posibilă cu un cost total de 5000 lei și costuri variabile de 3500 lei. Calculați costul variabil mediu înregistrat pentru producția dată!
7. Se cunosc următoarele: costurile fixe sunt în valoare de 50 lei, iar costurile variabile medii sunt de 100 lei, producția este de 5 bucăți. Calculați costul total!
8. Se știe faptul că o producție de 4 bucăți a fost posibilă cu un cost total de 2000 lei și costuri variabile de 1600 lei. Calculați costul variabil mediu înregistrat pentru producția dată!
9. O producție de 12 bucăți a implicat un cost variabil de 700 lei și un cost total de 550 lei. Calculați costul fix generat de producție!

Se expune pe tablă careul, cu cele nouă sarcini expuse mai sus, iar elevii în mod individual, în pereche sau în grup, trebuie să rezolve sarcinile de pe o linie (la alegere) sau din toate căsuțele, cât mai repede. Pentru a-i impulsiona pe elevi li se aduce la cunoștință posibilitatea primirii unei note, în funcție de ierarhia finalizării sarcinilor sau câștigarea unui premiu sau o insignă personalizată cu mesajul "Sunt cel mai bun și rapid". Nu se stabilește un timp de lucru, întrucât unul dintre scopuri este să formeze la elevi capacitatea de a răspunde cât mai repede la elementele cu care vin în contact. Tehnica poate fi utilizată la toate ariile curriculare din curriculumul național, dar nu numai, ea putând fi utilizată și în activitățile extracurriculare sau extrașcolare. Elevii au nevoie doar de foaie și pix, în cele mai multe cazuri pentru rezolvarea micro-sarcinilor, cum este cazul sarcinilor expuse mai sus. Dacă tehnica este aplicată la discipline tehnice atunci se poate face apel la resurse didactice specifice modulului respectiv. La disciplina *Educație fizică și sport* rezolvarea sarcinilor pot implica, în unele cazuri, echipamente sportive existente într-o sală de sport.

După ce elevii rezolvă sarcinile și consideră că au finalizat corect sarcina de lucru strigă "Bingo!", iar ceilalți se opresc din lucru. Cel care a terminat cel mai repede sarcina trebuie să prezinte în fața clasei rezolvarea pentru a fi corectată. În situația în care rezolvarea este corectă se acordă premiul sau distincția, însă, dacă rezolvarea conține și elemente eronate, atunci elevul este eliminat și se redă posibilitatea celorlalți de a finaliza, cât mai repede, rezolvările începute anterior. În momentul în care cineva termină, strigă "Bingo!" și se reiau toate etapele anterioare pentru a se desemna câștigătorul sau câștigătorii. Pentru a veni în încheierea acestei prezentări sugerăm ca "profesorii să utilizeze metode de evaluare autentice ce pot oferi feed-back privind progresul"(C. Deme și D. Ivanov, p.33)

Bibliografie:

- ALBULESCU, I., ALBULESCU, M., *Predarea și învățarea disciplinelor socio-umane. Elemente de didactică aplicată*, Editura Polirom, Iași, 2000
- DEME, C., IVANOV, D., *Educație civică: ghidul profesorului*, Editura Mirton, Timișoara, 2003
- Revista "Galeria educațională", nr.1, 2010, Editura Pro-Didact, Bacău, 2010

UTILIZĂRI ALE TIC ÎN EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Prof. ȘONTEA Florin-Eusebiu

Școala Gimnazială "Matei Basarab", Târgoviște, județul Dâmbovița

O schimbare esențială în practica învățământului o reprezintă utilizarea mediilor virtuale de învățare. Concomitent cu rapida dezvoltare a sistemelor hardware și software, consider necesar ca profesorul să posede competențe digitale de bază, să-și diversifice strategiile de predare-învățare-evaluare, să fie atât utilizator, dar și creator de produse informatice oferite pentru diverse secvențe de lecție sau un sistem de lecții. Folosirea mediului virtual ce implică nu doar imitația (verbală sau fizică), ci și participarea activă și creativă sporește atractivitatea activităților desfășurate, beneficiarii noilor tehnologii fiind elevii. Prin urmare, folosirea TIC în educație fizică și sport depinde de calitatea resurselor umane, de capacitatea acestora de implementare eficientă a instrumentelor TIC pentru a aduce plus valoare lucrului "pe teren" și a viza formarea completă și complexă a elevilor.

"Noul mod de instruire transformă profesorul din lider care modelează gândirea conform propriului sistem de valori în partener al elevului în procesul de descoperire a unor orizonturi de interpretare mai vaste și mai profunde." (L. Vasile, M. Stoicescu, p. 62)

Inserarea graduală în metodele educaționale clasice a tehnologiilor de informație și comunicare conduce la obținerea autonomiei în ceea ce privește selectarea și procesarea informațiilor referitoare nu doar la activitățile sportive, ci și la activitățile conexe, care pot contribui la creșterea performanței personale, la evaluarea acurateții execuțiilor, prin compararea acestora cu modele – exemplificări vizuale, completate de comentarii verbale, cu scopul creșterii eficienței lor, la integrarea în diferite comportamente motrice a ideilor transmise cu ajutorul TIC (exemplu: cunoștințe teoretice ce urmează a fi puse în practică, lecții de viață/momente din pregătirea competițională a sportivilor de ieri sau de azi) pentru a se asigura o dezvoltare armonioasă fizică și psihică a individului.

În contextul actual, folosirea în mod curent a resurselor tehnologiei informației și comunicării în educație fizică și sport reprezintă o consecință a procesului evolutiv al materialelor de natură informatică. Procesul de predare-învățare-evaluare a activităților fizice și sportive, dirijat de la începutul pregătirii de bază și până în momentul în care elevul atinge cele mai bune rezultate, presupune lucru sistematic, metodic, dar și o analiză și o structurare prin intermediul mijloacelor TIC, de către profesor. Acesta va coordona mai organizat și mai eficient activitățile specifice educației fizice și sportului dacă va aborda programarea, elaborarea documentelor de planificare și gestionarea informațiilor, prin mijloace TIC, astfel:

- înregistrarea electronică a rezultatelor;

De exemplu, utilizând aplicația Microsoft Office EXCEL, se înregistrează și se prelucrează rezultatele probelor de control sau ale competițiilor, sub formă tabelară, se pot afișa datele din tabele sub formă grafică pentru a exprima progresele elevilor sau pentru compararea performanțelor.

Participarea la concursuri/olimpiade pe discipline								
Cadrul didactic	Disciplina	Numele și prenumele elevului (toți elevii clasei din încadrare)	Clasa	Media/kali finalivul sem. I, 2019-2020	Denumirea olimpiadel/ concursului pe discipline	Etapa (locală/ centru metode/ județean/ interjudețean/ național)	Rezultatul (participare, mențione, premii I, premii II, ...)	
ȘCOLTEA FLORIN EUSEBIU	EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT	Baluc Fernando Ascario	a VIII-a A.	10	O.N.S.Ș- handbal	locală	I	
		Bărdăgan Dumitru	a VIII-a A.	10				
		Butnaru Alin	a VIII-a A.	10				
		Cizmic Elena Isabella	a VIII-a A.	9				
		Constantin Ioana Andreea	a VIII-a A.	10	O.N.S.Ș- handbal	locală	II	
		Dobre Florentin Ricardo	a VIII-a A.	10				

Fig.1 Participarea elevilor la concursuri/olimpiade (aplicația EXCEL)

- analiza biomecanică computerizată a evoluțiilor motrice pentru o evaluare calitativă și cantitativă;
- predicția performanțelor prin înregistrarea datelor rezultate din norme, probe de control, competiții și antrenamente standard prin aprecierea unor diagrame specifice;

De exemplu, pentru compararea și interpretarea rezultatelor la proba de control "Naveta 5x5m (câte doi)", aplicată elevilor claselor a IV-a A și a IV-a B, utilizăm aplicația EXCEL pentru crearea unui grafic cu ajutorul comenzii *Chart* din meniul *Insert*:

Parametrii statistici	Rezultat	
Media aritmetică	Testarea finală clasa a IV-a A	9,64
Media aritmetică	Testarea finală clasa a IV-a B	9,73
Diferența D_{21}		0,09
Progresul (%) - $D_{21}\%$		0,93 %

Fig.2. – Valorile parametrilor statistici calculați pentru proba "Naveta 5x5m (câte doi)"

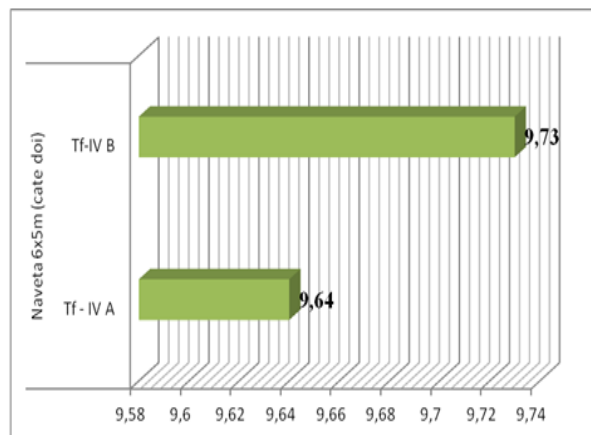

Fig.3. Media aritmetică a celor două clase la testarea finală, proba de control "Naveta 5x5m (câte doi)"

În *concluzie*, profesorul de educație fizică și sport, care utilizează noile tehnologii, trebuie, mai întâi, să dezvolte competențe digitale, deoarece *”formarea continuă reprezintă astăzi o variabilă definitorie a succesului la clasă al cadrului didactic”*, așa cum preciza Romița Iucu, apoi să găsească cele mai eficiente metode de implementare a instrumentelor TIC.

Utilizarea aplicațiilor programului Microsoft Office oferă posibilitatea de a prelucra, stoca și regăsi un mare volum de informații, de a analiza aceste informații, asigurând creșterea eficienței muncii profesorului la clasă - ”pe teren”. Impactul se traduce în beneficii pentru profesor, deoarece îi simplifică munca, asigură aplicativitatea și eficiența planificării și sprijină demersul de instruire al elevilor.

Bibliografie:

GHERGHEL, C., *”Elaborarea și gestionarea documentelor în educație fizică și sport cu ajutorul TIC”*, Editura Discobolul, București, 2011

VASILE, L., STOICESCU, M., *”Utilizarea TIC în programarea activităților specifice educației fizice și sportului”*, Editura Discobolul, București, 2011

ÎNVĂȚAREA PENTRU SOCIETATEA CUNOAȘTERII

Profesor BUCĂLOIU Ionela

Liceul Teoretic "Petru Cercel", Târgoviște și
Seminarul Teologic Ortodox "Sfântul Ioan Gură
de Aur", Târgoviște, județul Dâmbovița

O tendință importantă în educația europeană, în ultimii ani, o reprezintă abordarea transcurriculară a conținuturilor, astfel încât granițele între discipline să dispară, iar elevul să-și formeze competențe, precum cea de *a învăța cum să învețe*, de *a învăța unde să caute informațiile*, cum să le selecteze pe cele importante, cum să le interpreteze, cum să dobândească deprinderea de a formula întrebări, de a emite puncte de vedere proprii și relevante pe o anumită temă.

În anii școlari 2017-2018, 2019-2020 s-a implementat în cadrul Seminarului Teologic Ortodox "Sfântul Ioan Gură de Aur" Târgoviște, la nivelul claselor a V-a, **un opțional interarii** „Matematică și științele naturii”, „Om și societate”.

Este vorba despre opționalul numit **”Învățarea pentru societatea cunoașterii”**. Opțiunea pentru cele două arii curriculare a rezultat din faptul că acestea acoperă cea mai mare parte a competențelor profesionale și de inserție socială stabilite la nivel european, dar pun în valoare și competențele de comunicare atâta vreme cât elevii sunt puși în situația de a participa, activ, la procesul de predare-învățare-evaluare, de a căuta și de a interpreta informațiile necesare pentru rezolvarea unei sarcini de lucru, de a emite puncte de vedere proprii și de a evalua atât propria activitate, cât și pe cea a celor din jur (Streinu-Cercel, 2010, p. 4).

Curriculumul destinat elevilor este variat și acoperă mai multe domenii de cunoaștere. Sarcinile de lucru propuse pot fi rezolvate în echipă prin valorificarea creativității și a originalității fiecărui elev, dar și prin punerea în valoare a cunoștințelor dobândite atât în mediu formal, cât și în cel informal și nonformal, profesorul jucând rolul unui mediator care-i ajută pe elevi să-și dea seama cât știu, cum au învățat, ce trebuie să mai facă pentru îmbunătățirea rezultatelor obținute. Profesorul are și rolul de a crea situații de învățare, autentice prin care elevul își formează capacitatea de a învăța să învețe în ritmul propriu, în funcție de capacitatea sa intelectuală și de stilul său de învățare.

Pentru că acest curriculum are ca scop principal dezvoltarea de competențe și formarea unor atitudini care valorifică cunoștințele deja asimilate, evaluarea este gândită ca o modalitate de a sprijini procesul de predare-învățare, de a facilita dezvoltarea capacității de autoevaluare și dezvoltarea capacității de a învăța să înveți, iar elevii sunt evaluați în mediul obișnuit de învățare prin intermediul prezentărilor Power Point, a portofoliilor, a proiectelor, a experimentelor (Petrescu, 2010, p. 6).

Competențele cheie urmărite prin parcurgerea acestui opțional și finalitățile așteptate:

Competențe cheie	Aspecte ale valorii adăugate a programei integrate la dezvoltarea competențelor cheie
Comunicare în limba română și în limbile moderne	Aplicarea programei prin metode predominant activ-participative și prin încurajarea lucrului în grup va contribui la dezvoltarea competențelor de comunicare ale elevilor, atât în sens lingvistic, prin îmbogățirea limbajului, cât și în sens social - comunicare interpersonală, inter-relaționare. Pentru a găsi noi informații, elevii vor fi încurajați să utilizeze surse de documentare în limbile străine studiate, crescând, astfel, valoarea practică a studiului limbilor străine și oferind elevilor noi modalități de exersare a utilizării acestora.
Competențe matematice, în științe și tehnologii	Temele propuse vizează dezvoltarea competențelor matematice, științifice și tehnologice prin situații atractive și aplicative de învățare. Aceste competențe sunt exersate în relația cu cele de comunicare, de relaționare sau digitale.
Competențe digitale	Elevii învață folosind tehnologia prezentării Power Point, căutarea de date utilizând internetul, comunicarea cu colegii, utilizând email-ul.
Competențe metacognitive (a învăța să înveți)	Autonomia în învățare este încurajată prin: - finalitățile urmărite – competențe generale, valori și atitudini; - conținuturi, care stimulează reflecția asupra cunoașterii, gândirea critică, interpretarea datelor; - strategiile didactice și metodele utilizate, care implică elevii în procesul de învățare, îi stimulează să își asume noi responsabilități, să reflecteze asupra propriului proces de învățare, să evalueze activitatea lor și a colegilor, să identifice aspectele care necesită ameliorare.
Competențe interpersonale, interculturale, sociale și civice	Lucrând în echipă, căutând soluții la probleme, experimentând, elevii învață să respecte punctul de vedere al celorlalți, să valorizeze contribuția fiecăruia, să se sprijine reciproc în procesul de învățare, să se implice în problemele de interes general.
Competențe antreprenoriale	Lucrul în echipă și metoda proiectelor sunt modalități de a stimula inițiativa, cooperarea între membrii echipei, asumarea de responsabilități, analiza riscurilor și a oportunităților, adaptarea la situații noi.
Sensibilizare și exprimare culturală	Programa stimulează creativitatea elevilor prin modul de abordare a temelor și prin produsele realizate la finalul fiecărei activități.

Sursa: Petrescu, P., 2010, p. 15

S-a ales pentru exemplificare **unitatea de învățare ”Potențialul creator uman-descoperiri și invenții care au revoluționat lumea”**. Pe parcursul acestei unități au fost folosite cunoștințele dobândite de elev în mediul formal și informal la următoarele discipline:

1. Istorie:

- cronologia invențiilor și a inventatorilor celebri;
- impactul descoperirilor asupra societății;
- istoria Premiilor Nobel;
- beneficiari ai Premiilor Nobel;

2. Geografie:

- cronologia descoperirilor legate de Univers și Sistemul Solar;
- importanța lor teoretică și practică;

3. Chimie:

- vitaminele: definiție, clasificare, importanță;
- determinarea compoziției chimice a unor vitamine;

4. Biologie:

- impactul acestor descoperiri asupra omului;
- rolul vitaminelor asupra organismului uman;

5. Matematică:

- date statistice referitoare la invențiile și descoperirile studiate;

Analiza SWOT a parcurgerii acestui opțional la clasă a relevat următoarele aspecte:

Puncte tari:

- punerea în valoare a unor metode activ-participative (metoda cubului, a teoriei inteligențelor multiple, a mozaicului, comparația, problematizarea, învățarea prin descoperire) și a unor mijloace didactice;
 - elevul este cel care cercetează, descoperă noi informații, le compară și le integrează în bagajul de cunoștințe acumulat anterior;
 - permite o abordare transdisciplinară a cunoștințelor, făcându-se legătura între discipline, precum geografie, istorie, biologie, matematică, chimie;
 - permite tratarea diferențiată a elevilor, aceștia punându-și în valoare stilul dominant și prin feedback-ul realizat existând și posibilitatea valorificării celorlalte stiluri în funcție de interesele, performanțele anterioare ale elevilor, de capacitățile lor intelectuale;
 - diversitatea situațiilor de învățare create, acestea fiind puse în legătură cu situații concrete din viața reală;
 - dezvoltarea motivației învățării, a curiozității, a interesului pentru diferite domenii de activități;
 - dezvoltarea inițiativei, a creativității elevilor;
- punerea în evidență a capacității de analiză și sinteză;
- punerea în evidență a informațiilor dobândite în mediul formal, dar și pe cele dobândite în mediul informal și nonformal;

- elevii se deprind cu strategia cercetării, învață să creeze situații, să exprime puncte de vedere proprii referitoare la fenomenele studiate;
- elevii pot fi observați mai bine de către profesor;
- învățarea transcurriculară este un instrument de apreciere prognostică, arătând măsura în care elevii prezintă sau nu anumite aptitudini și are valoare diagnostică fiind un bun prilej de testare și de verificare a capacităților intelectuale ale elevilor.

Puncte slabe:

- există tendința ca liderul grupei să monopolizeze cercetarea și să nu dea posibilitatea și altor elevi să se afirme;
- la început nu lucrau toți elevii;
- din teama de a nu furniza răspunsuri eronate, elevii evitau să răspundă;
- profesorul nu poate cunoaște cu exactitate contribuția fiecărui elev la rezolvarea sarcinii de lucru rasate.

Oportunități:

- este favorizat dialogul și toleranța între membrii grupului;
- profesorul conștientizează punctele slabe și forte ale fiecărui elev și poate acționa pentru valorificarea deplină sau pentru ameliorarea acestora; în această direcție pot acționa și elevii, personal;
- se creează premisa formării unui stil de muncă activ, controlat și autocontrolat;
- permite abordarea unor domenii noi, care reprezintă extinderi ale conținutului și realizarea unor conexiuni cu alte discipline;
- exersarea unor activități de cercetare independentă, care sunt utile în formarea ulterioară și în educația permanentă;
- elevii se pot angaja mai ușor în discuții, devin mai interesați și motivați de studiul în detaliu al geografiei, istoriei, chimiei etc.

Amenințări:

- depășirea timpului prevăzut;
- unii elevi sunt mai emotivi și se blochează;
- sarcinile de lucru trasate elevilor nu pot avea același grad de dificultate;
- unii elevi nu-și pot valorifica pe deplin potențialul.

Bibliografie:

PETRESCU, P. și colab., *Ghid metodologic de aplicare la clasă a curriculumului integrat, inter- și transdisciplinar pentru domeniile științific și umanist*, Mectcs-Unlfe, București, 2010.

STREINU-CERCEL, G.și colab., *Curriculum integrat inter- și transdisciplinar pentru domeniile științific și umanist*, Mectcs-Unlfe, București, 2010.

ACTUL DE EVALUARE ÎNTRE TRADIȚIONAL ȘI MODERN

Profesor BUCĂLOIU Constanța

Liceul „Aurel Rainu” Fieni și Școala Gimnazială „Buică Ionescu”
Glodeni, județul Dâmbovița

Lupta dintre vechi și nou, între tradițional și modern influențează procesul de învățământ la toate nivelele. Predarea, învățarea și evaluarea trebuie privite ca pe un tot unitar. Fără o prealabilă evaluare nu putem face proiectarea predării. Dacă nu evaluăm după predare ce au înțeles elevii, nu le putem cere să învețe, dacă noțiunile predate nu au fost aprofundate și exersate, dacă nu s-au format și fixat cunoștințele, deprinderile și abilitățile, astfel încât competențele propuse să fie atinse, nu se poate ajunge la **evaluare**. Iată de ce evaluarea trebuie să însoțească, permanent, activitatea de la clasă.

Evaluarea constă în stabilirea gradului în care competențele propuse au fost atinse de către fiecare elev, dar și în compararea rezultatelor obținute cu un nivel de performanță prestabilit (M. Stoica, 2002, p.45), accentul căzând nu atât pe verificarea cunoștințelor asimilate, cât pe capacitatea de analiză și sinteză, capacitatea de înțelegere și operare cu aceste informații atât în mediul formal, cât și în cel nonformal și informal.

Evaluarea autentică este o formă de evaluare continuă, cu caracter preponderent formativ, care are în vedere activizarea elevului ca participant direct la propria formare, conștientizându-l, permanent, de nivelul propriilor achiziții.

Evaluarea are ca scop perfecționarea tehnicii de manipulare a informației și este o modalitate de a măsura capacitatea elevilor de a folosi informațiile dobândite în contexte noi, de a le analiza, sintetiza și prelucra, de a le compara și de a identifica asemănări și deosebiri între acestea.

Evaluarea este, în egală măsură, și o modalitate de a ”ierarhiza” profesorii, pentru că de cele mai multe ori, rezultatele elevilor sunt legate de nivelul de pregătire a profesorilor, de tactul lor pedagogic, de capacitatea lor de a transmite, într-o formă simplă și pe înțelesul tuturor, informația.

De aceea, profesorul evaluator trebuie să dea dovadă de următoarele calități:

- o bună pregătire metodică și de specialitate;
- abilități organizatorice și de lucru în echipă;
- capacitatea de a analiza, atent, datele furnizate;
- capacitatea de a elabora strategii proprii de culegere a datelor relevante pentru măsura în care competențele propuse la începutul procesului de evaluare au fost atinse și care să ofere răspunsuri adecvate atât întrebărilor formulate de elevi, cât și de către profesori. **De exemplu:** Competențele

propuse au fost atinse? În ce măsură? Cum putem îmbunătăți activitatea de predare-învățare-evaluare, astfel încât să obținem rezultate optime?

- abilitatea de a formula recomandări privind îmbunătățirea procesului sau a instrumentelor de evaluare.

Instrumentele de evaluare utilizate de către profesor trebuie să fie centrate pe ceea ce este esențial și pe competențele propuse.

Doar prin această modalitate profesorul va obține informații utile, informații care-l vor ajuta să asigure, pentru fiecare elev, cele mai bune condiții de învățare și să evite, astfel, eșecul școlar, derapaj, care, în timp, se poate transforma în abandon școlar.

- asumarea elementelor de deontologie profesională asociate procesului evaluativ.

Oricât de bine intenționat ar fi profesorul, acesta poate greși în notare dacă nu dă dovadă de corectitudine și apreciere exactă a cunoștințelor asimilate și a capacității elevului de a opera cu aceste noțiuni și de a le integra într-un proces mult mai larg.

Obiectivitatea și validitatea notării și a aprecierii pot fi alterate de anumiți factori perturbatori, care sunt reprezentați de aspecte ce țin nu doar de personalitatea profesorului și a elevului, ci și de caracteristicile obiectului de învățământ.

De exemplu, printre aspectele ce țin de personalitatea profesorului amintesc:

- Supraaprecierea rezultatelor unor elevi sub influența impresiei foarte bune pe care profesorul o are despre elev (*efectul halo*);

- Subaprecierea rezultatelor unor elevi sub influența părerii nefavorabile pe care profesorul și-a format-o despre capacitatea și nivelul de pregătire a acestora (*efectul de anticipație sau efectul oedipian*); Astfel, profesorul va manifesta anticipativ o atitudine nefavorabilă față de elevul etichetat ca slab, crezând că elevul nu poate depăși bariera intelectuală în care se află și acordându-i note mai mici în raport cu valoarea prestației sale. O astfel de convingere poate fi împărtășită, în timp și de elevul în cauză, ceea ce poate să conducă la eșec școlar.

Ce poate face un profesor pentru a evita astfel de situații?

În primul rând să cunoască bine personalitatea fiecărui elev, să aibă încredere în propriile lui forțe și în capacitatea lor intelectuală, să dea dovadă de corectitudine în evaluare.

- efectul de contrast (*de ordine*) apare atunci când profesorul evaluează, oral, un răspuns bun după unul mai slab sau invers.

- *efectul de contaminare* constă în aprecierea subiectivă a rezultatelor școlare sub influența cunoașterii notelor acordate de către alți profesori.

- *efectul blând* se manifestă în tendința și în atitudinea unor profesori de a aprecia cu indulgență anumiți elevi sau apare eroarea de generozitate, care este determinată de dorința sau interesul

profesorului de a masca unele eșecuri sau de a menține prestigiul clasei, al școlii prin acordarea unor note mai mari elevilor.

- *Ecuția personală* a evaluatorului denumită și „eroarea individuală constantă”, se manifestă prin bunăvoința și înțelegerea sau severitatea pronunțată a profesorului față de elevi.

Unii profesori sunt impresionați de elevii care dau dovadă de originalitate și creativitate în elaborarea răspunsurilor, alții sunt mulțumiți de elevii care, doar, reproduc informațiile predate anterior.

Să nu uităm că în practica curentă întâlnim, des, și următorul aspect: un profesor poate manifesta o exigență mai mare la începutul anului școlar, acordând note mici în ideea de a-i mobiliza pe elevi și de a-i determina să se pregătească mai temeinic pe parcursul anului școlar.

-*Factorii de moment, stereotipia* (fixarea unei anumite păreri „bune sau rele” despre un anumit elev) sau eroarea logică (profesorul nu acordă importanță maximă competențelor examinării și ține cont, în principal, de acuratețea răspunsului, de modul de prezentare sau de atitudinea elevului).

De aceea, este necesar ca un profesor să folosească întreaga scală de notare. Totodată, se înregistrează multe cazuri în care notarea severă a generat reușită la examene, iar notarea indulgentă a dus la eșec pentru mulți elevi apreciați cu note foarte mari.

Ce am putea face pentru ca astfel de erori să nu mai intervină în notare?

- formularea unor scopuri și competențe, clare, ale evaluării și stabilirea unei corelații între scop-competențe-conținutul predat-modalitatea de evaluare;
- elaborarea și implementarea unor standarde, la nivel național, pentru toate disciplinele;
- monitorizarea proceselor de evaluare de către persoanele abilitate: șefi de catedră, directori, inspectori;
- utilizarea unor evaluatori din afara clasei pentru a compara rezultatele obținute de către elevi și pentru a vedea dacă acele competențe propuse au fost atinse.
- analiza periodică la nivelul catedrei a rezultatelor obținute la testările inițiale, sumative sau la examenelor finale și stabilirea unor măsuri ameliorative;

Din perspectiva personalității elevului, printre aspectele care pot favoriza producerea unor erori de apreciere menționăm: gradul de emotivitate, starea de oboseală, tipul de temperament, capacitatea de autocontrol, starea de inhibiție.

Un test de evaluare aplicat înlătură anumiți factori subiectivi care țin de personalitatea profesorului (severitatea, indulgența, eroarea individuală constatată) sau a elevului (temperamentul, starea de moment, personalitatea), dar obiectivitatea nu este pe deplin asigurată pentru că profesorul nu poate aprecia și nota corect elevii, deoarece nu poate corecta eventualele greșeli săvârșite de aceștia sau nu-i poate direcționa, prin întrebări, dacă fac unele confuzii sau dacă respectivul conținut nu este acoperit integral, prin răspunsuri. În cazul evaluării orale nu se poate asigura o evaluare completă a elevului din cauza timpului limitat sau a blocajelor emoționale, în condițiile în care în clasă nu este o atmosferă liniștită, detensionată, fără ironizări din partea elevilor.

De asemenea, comportamentul profesorului manifestat prin nerăbdare, indulgență sau exigență exagerată poate mări subiectivitatea în notare (Stoica, 2002, p. 87).

Prin urmare, componentă a procesului de învățământ, **evaluarea** reprezintă, alături de predare și învățare, o funcție esențială în cadrul acestuia.

Evaluarea este acel punct final în întreaga serie de acțiuni legate de proiectare, de organizare, de desfășurare și de control ale întregului proces instructiv-educativ.

Esența evaluării este cunoașterea sau recunoașterea efectelor acțiunii desfășurate, pentru ca apoi, ținând cont de informațiile obținute, activitatea care este supusă evaluării să poată fi ameliorată și perfecționată în timp.

Bibliografie:

OPREA, C.,L., *Strategii didactice interactive*, ed. a III-a, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2008;

STOICA, M., *Pedagogie și psihologie pentru examenele de definitivat și grade didactice*, Editura Gheorghe Alexandru, Craiova, 2002.

PREDAREA LIMBII ENGLEZE PRIN CÂNTECE ȘI JOCURI

Prof. MILEA Anca Maria

Școala Gimnazială „Prof. Paul Bănică”, Târgoviște, județul Dâmbovița

Trăim într-o lume a transformării continue. Odată ce nevoile societății contemporane devin mai mari, este foarte important să găsim metodele și mijloacele potrivite pentru dezvoltarea calității procesului de învățare.

Pentru a putea atinge acest scop, este foarte util să se utilizeze cele mai noi și eficiente tehnici, precum și cele mai bune mijloace, în timpul procesului de învățare, care pot fi vitale, pentru a asigura și stimula motivația elevilor și interesul în același timp, precum și evoluția treptată a procesului de învățare și formarea de abilități și comportamente, dobândirea de cunoștințe bazate pe nevoile reale.

M-am întrebat mereu: „Cum aș putea, ca profesor de limba engleză, să fac lecțiile mai atractive? Folosind jocuri didactice și cântece în timpul orelor mele de limba engleză, aș putea obține rezultate mai bune? Elevii vor fi mai interesați de învățarea limbii engleze?”

Ca profesor, am observat că sunt atât de mulți elevi care consideră învățarea limbii engleze foarte dificilă, care au lacune în comunicare și care dau dovadă de lipsă de interes. Rolul profesorului este de a spori interesul elevilor pentru învățare, de a le da motivarea corectă, de a face activități care le sporesc interesul. Așa că am decis să introduc activități ludice și creative și cântece în lecțiile mele.

Am decis să găsesc tehnicile care permit crearea și dezvoltarea unor legături de schimb între participanții la procesul de comunicare, precum și propunerea de activități care vin în interesul elevilor de a lua parte la curs. În timp ce cântecele sunt una dintre cele mai încântătoare și bogate resurse culturale, ce pot fi folosite cu ușurință atât în timpul orelor de limba engleză, cât și cele mai prețioase pentru dezvoltarea abilităților lingvistice ale elevilor, *jocul didactic* este, cu siguranță, una dintre cele mai folosite metode în procesul de învățare.

Jocul didactic creează un mediu propice pentru învățarea activă, stimulând, în același timp, creativitatea și spiritul de inițiativă al elevilor, precum și dobândirea competențelor lingvistice, astfel încât în cele din urmă să fie în măsură să comunice în limba engleză.

Această componentă are atât de multe avantaje care pot fi luate în considerare.

Iată câteva dintre ele:

- îmbunătățește un comportament comunicativ și dezvoltă abilitățile necesare pentru a lucra în grupuri;
- menține atenția pe perioade mai lungi de timp;
- rupe rigiditatea învățării tradiționale;

- accentuează ritmul de lucru;
- ajută elevii în curs de dezvoltare observare, creativitate, inteligență, motivare și entuziasm;
- corectează și îmbunătățește pronunția și greșelile de ortografie;
- stimulează procesul emoțional și îmbogățește viața emoțională a elevilor pentru a îi ajuta să-și controleze emoțiile;
- ajută dezvoltarea personalităților și creează, de asemenea, o atmosferă de colaborare;
- transformă și stabilește dimensiunile etice drepte ale comportamentului.

Jocul stimulează interesul și curiozitatea elevilor și îmbunătățește achiziționarea volumului mare de cunoștințe într-o perioadă scurtă de timp, într-un mod deductibil. Utilizarea jocului în procesul de învățare face elevul să se bucure de învățare, păstrând interesul său în activitatea care se desfășoară. Aceasta ajută la prevenirea eșecurilor și a abandonului școlar și ajută profesorii să cunoască mai bine personalitatea elevilor lor.

Așa cum este vorba despre o activitate iubită de elevi, am decis să integrez jocurile didactice în procesul de învățare. Acest aspect are ca rezultat adaptarea elevilor la activitățile predominante desfășurate în timpul orelor de limbă engleză.

După fiecare lecție de limba engleză, atunci când am folosit jocul didactic, clasa mea de elevi a reușit să se cunoască ca un grup mai bine încheșat.

Cu condiția ca profesorul să conducă jocul mai des, la sfârșitul lecției, el va observa interesul elevilor săi în acest tip de activitate și dorința lor arzătoare de a studia limba engleză.

Bazate pe joc, determinate de elementul ludic, cunoștințele și obiceiurile intelectuale ale elevilor au șansa de a fi dobândite într-un mod mai bun.

Jocurile educative sunt concepute pentru elevi, pentru a îi învăța despre anumite teme, de a îi ajuta să dobândească anumite abilități în timp ce se joacă și pentru a consolida dezvoltarea acestora, cum ar fi jocurile de masă, jocurile de cărți, jocurile video, filmele, arta, documentarele, teatrul, muzica, jocurile de limbaj etc.

Ele sunt considerate ca făcând parte din domeniul *edutainment*, un nou termen legat de jocuri, care a fost introdus de-a lungul anilor.

„Edutainment“ este un cuvânt care desemnează o formă de învățământ distractivă, pentru a menține elevii interesați și pentru a dobândi cunoștințe („edu“ este derivat din „educație“ și „tainment“ provine din „divertisment“).

Deci, în câteva cuvinte, *edutainment* înseamnă educație precum și divertisment.

Voi sublinia modul în care tehnologia a promovat evoluția *edutainment-ului*, prin urmare, profesorii pot folosi o mulțime de materiale de edutainment, în scopul de a concura cu toate distracțiile mass-mediei, pentru timpul și atenția elevilor și ei pot profita de avantaje, folosind noua tehnologie pentru a

le facilita învățarea.

„Primul pas în înțelegerea modului în care jocurile pe calculator pot transforma învățarea și educația schimbă perspectiva larg împărtășită că jocurile sunt «mai mult divertisment».

Pe de altă parte, nimic altceva nu poate fi la fel de eficace ca muzica, într-o clasă de elevi.

Muzica, fiind o sursă de motivație, interes și bucurie, este mult mai ușor pentru copii să imite și să-și aducă aminte cuvintele, ascultând *cântece*.

Un cântec sau o incantație poate fi folosit foarte eficient pentru a preda copiilor sunetele într-o limbă și ritmul și de a consolida structurile și vocabularul. Mai mult decât atât, cântecele conțin cuvinte și expresii de frecvență înaltă și oferă repetiție. (<http://iteslj.org/>, 1999)

Un alt avantaj al folosirii cântecelor în predarea limbii este că stresul și intonația, modele de limba vorbită pot fi predate prin muzică. Este normal pentru copii să fie activi, deoarece este natura lor să fie energici și jucăuși. Rimele de acțiune captivează elevii și, în același timp, sunt de ajutor cadrelor didactice care-și convertesc energia lor naturală și entuziasmul în experiențe de învățare semnificative.

Cu privire la sarcinile profesorului în timpul procesului de predare-învățare, acesta ar trebui să aleagă sarcinile didactice în funcție de vârsta și de personalitățile elevilor, precum și de nivelul lor de grup țintă.

Am decis să elaborez articolul „**Predarea limbii engleze prin cântece și jocuri**“. Am făcut o legătură cu propria mea copilărie și îmi amintesc de colegii mei de la școală cu care mă jucam în curtea școlii, bucurându-ne de jocurile și cântecele copilăriei. În acest fel, am ajuns la întrebarea mea inițială, atunci când am început să scriu această lucrare: “jocurile și cântecele ar putea îmbunătăți procesul de învățare?”

Am prezentat progresul elevilor ca urmare a introducerii jocului didactic și a muzicii în timpul cursurilor de limba engleză.

Deci, deși copiii pot învăța o limbă mai rapid decât adulții, ei nu învață prin metode tradiționale de predare a limbilor străine.

Bibliografie:

I.S.P.Nation și Jonathan Newton. Retrieved din www.academia.edu, 2009.

<http://iteslj.org/Lessons/Cakir-Musicalactivities.html>, 1999

INTERCULTURALITATE ÎN LECȚIA DE GEOGRAFIE

Prof. BUCĂLOIU Ionela

Liceul Teoretic "Petru Cercel", Târgoviște și
Seminarul Teologic Ortodox "Sfântul Ioan Gură
de Aur", Târgoviște, județul Dâmbovița

Se știe că educația reprezintă, în principal, o activitate de transmitere și difuzare a culturii, iar cuvântul *intercultural* ne duce cu gândul la interacțiunea dintre două culturi, la schimbul de informație, la recunoașterea valorilor, a modului de viață adoptat.

De aceea, obiectivul principal al educației interculturale constă în pregătirea persoanelor pentru a percepe, pentru a accepta, a respecta și a experimenta alteritatea. Educația interculturală constituie o opțiune ideologică în societățile demografice și vizează pregătirea cetățenilor astfel încât aceștia să facă cea mai bună alegere pentru că adaptarea la mutația și diversitatea culturală e necesară atât pentru "minorități", cât și pentru populația "majoritară" și poate conduce la atenuarea conflictelor, la formarea unor comportamente, precum:

- aptitudinea de a comunica eficient;
- creșterea gradului de cooperare și mărirea încrederii în forțele proprii, dar și în membrii unui grup;
- toleranță față de opiniile altora, acceptarea unor puncte de vedere diferite de ale tale;
- adaptarea continuă la diversitatea culturală;
- mărirea respectului de sine;
- aptitudinea de a evita altercațiile;
- recunoașterea diferențelor care există în interiorul unei societăți;
- recunoașterea egalității valorice a culturilor;
- fructificarea diferențelor culturale și a valorilor spirituale, locale și generale.

Sarcina școlii de azi e aceea de a le forma elevilor o conștiință europeană. De aceea, încă din clasele mici, se impune cultivarea respectului și a solidarității față de cultura altor popoare și promovarea anumitor valori: aspirația către democrație, respectarea drepturilor omului, justiția socială, toleranța și pacea, respectarea, cunoașterea și promovarea tradițiilor culturale.

Iată că educația interculturală presupune o nouă abordare a orizontului valorilor. Problemele care se pun sunt cele legate de negocierea valorilor, de interpretarea lor, de juxtapunerea și complementaritatea lor. Din recunoașterea egalității valorice a culturilor nu trebuie desprinsă concluzia că toate sunt la fel și că dispar unele diferențe între ele. Misiunea școlii este aceea de a releva și de a cultiva aceste diferențe, revalorizând noile expresii culturale în contextul mai larg al comunității în care

fiecare se integrează.

Trebuie avut în vedere și următorul aspect, acela că educația interculturală se realizează într-un mediu interacțional, prin punerea față în față a valorilor a două sau mai multe culturi, prin promovarea egalității între semeni, prin acceptarea diversității, prin exprimarea liberă a diferențelor între oameni, prin evitarea pericolului dispersiei, a disoluției spirituale, prin învățarea simultană a două limbi străine în școală, prin difuzarea simbolurilor general umane, prin accentuarea valorilor care unesc oamenii, prin înfrățirea școlilor la nivel european prin dialog cultural.

Totodată, pentru punerea în valoare a educației interculturale e necesară o formare inițială și continuă a profesorilor astfel încât aceștia prin tehnici adecvate de predare-evaluare să inoculeze, tuturor, respectul față de cel de lângă ei, indiferent de sexul, rasa, naționalitatea și limba vorbită, să transmită cunoștințe despre istoria, tradiția, limba și cultura minorităților, valorificând, în sens pozitiv, diversitatea și diferențele care există între oameni.

Concret, în cadrul lecției de geografie putem valorifica zestrea culturală a altor naționalități în lecții, precum "*Structurile demografice*" (clasa a X-a), "*Medii de viață*" (clasa a XI-a și a X-a), "*Rolul unor state în sistemul geopolitic actual*" (clasa a XI-a), "*Mobilitatea teritorială a populației*" (clasa a X-a) sau prin efectuarea unor legături între disciplinele conexe geografiei, precum istoria.

Educația în perspectiva deschiderii către valori multiple reprezintă un scop al școlii de astăzi și vizează o mai bună inserție a omului într-o lume spirituală polimorfă și dinamică, valorizarea trăsăturilor particulare ale unei națiuni prin care aceasta capătă unicitate. Să nu uităm că însuși deviza Uniunii Europene "unitate în diversitate" ne îndeamnă la promovarea principiilor educației interculturale. De exemplu, astăzi, în Uniunea Europeană, se vorbesc 22 de limbi oficiale din 27 de state membre, ceea ce arată că principiul respectării drepturilor omului, al toleranței și al acceptării diversității ocupă un loc central.

În cadrul lecției "*Rolul unor state în sistemul geopolitic actual*" (clasa a XI-a) am încercat să promovez principiile multiculturalismului (toleranța, acceptarea diversității, respectarea drepturilor omului, respectarea valorilor culturale ale unor popoare și trezirea interesului pentru cultura și civilizația acestora).

Scopul proiectului: formarea și dezvoltarea unor deprinderi de muncă individuală prin consultarea materialelor informative, dezvoltarea unui climat adecvat muncii în echipă.

Obiectivele urmărite: evidențierea rolului unor state în contextul contemporan;

- prezentarea caracteristicilor fizico-geografice ale statelor date (Rusia, S.U.A., Japonia, India);
- prezentarea aspectelor culturale ale statelor date (Rusia, S.U.A., Japonia, India);
- utilizarea suporturilor grafice și cartografice referitoare la sistemul economic și geopolitic mondial;
- trezirea interesului pentru cultura și civilizația unor popoare;

- promovarea diversității.

Rezultate așteptate:

- selectarea, ordonarea, clasificarea, reprezentarea și sistematizarea informațiilor din diferite surse;
- redactarea unor texte descriptive de mică întindere pe baza informațiilor culese despre specificul fizico-geografic;
- realizarea unor prezentări Power Point care vor conține imagini, texte scrise, muzică specifică fiecărei țări;
- realizarea unor texte descriptive de mică întindere despre cultura, obiceiurile, tradițiile statelor date;
- alcătuirea unei liste cu obiecte tradiționale acestor țări, dar și cu eticheta / emblema pusă acestor popoare.

Bibliografie:

CUCOȘ, C., *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2006;

VOINEA, M., și colaboratorii, *Sociologia drepturilor omului*, Editura Universității, București, 2003.

LECȚIA DE GEOGRAFIE PRIN ACTIVITATEA PRACTICĂ

Prof. VOICU Cătălina-Raluca

Liceul Teoretic „Petru Cercel” Târgoviște, județul Dâmbovița

Definiția lecției trebuie să fie multicriterială, în funcție de componentele mari ale didacticii care se reflectă și sunt recuperate la nivelul microacțiunilor educaționale. I. Cerghit (1983) remarca o anumită dificultate semantică a termenului în sensul că aceasta este definită ca formă a procesului de învățământ (“forma de bază”, “forma principală”, “forma fundamentală”, “forma centrală” etc.), dar nu e definită totdeauna și ca unitate didactică funcțională, centrată pe competente și implicând conținuturi didactice și strategii de desfășurare și evaluare bine determinate.

Lecția, precizează Cerghit (p. 56), este o “entitate de învățământ, care este ceva mai mult decât o formă sau un cadru de organizare a instrucției, căci presupune mecanisme și legități de structurare și funcționare ce trebuie bine cunoscute”. Pentru învățarea geografiei, cunoașterea orizontului geografic determină abordarea unor aspecte prin punerea într-o postură nouă a comunității locale în care este situată școala. De asemenea, sunt evidențiate elemente specifice pe care geografia ca disciplină școlară le abordează în cercetarea amănunțită a orizontului local, din perspectiva raportului dintre comunitate și teritorii. Participarea elevilor cu dificultăți de învățare la cercetarea în teren are drept scop completarea noțiunilor teoretice din cadrul orelor de curs cu cele practice. Aceste activități practice sunt atât utile cât și plăcute și pot să ofere elevilor răspunsuri la întrebări precum „de ce?”, „cum?”, „cât timp?” în legătură cu o serie de fenomene/procese explicate în cadrul lecțiilor la clasă.

Se pot realiza și reprezentări cartografice, se pot face observații asupra faunei și vegetației din zonă, se identifică soluții pentru protejarea mediului înconjurător. Toate aceste activități pot stimula elevii pentru a învăța mai ușor.

Aplicație practică pe Valea Cricovului Dulce în sectorul Ghirdoveni

Clasa a X-a C, 11 iunie 2016

Observațiile despre vegetație, faună și soluri sunt pe placul elevilor deoarece aceștia pot să descopere cu ușurință faptul că în anumite zone există tăieri neraționale de arbori; pot să exemplifice specii faunistice și floristice existente în zona studiată; pot identifica tipurile de sol după culoare, textură, profil.

Elementele hidrografiei pot fi studiate cu ușurință în cadrul orelor de geografie din teren. Elevii pot să observe elementele unei văi având ca suport cartografic schema unei văi. Tot în cadrul cercetării în teren se poate discuta despre sursele de alimentare cu apă a râurilor (din ploii, zăpezi, dar și din pânza freatică pe care râurile o intersectează în cursurile lor).

În teren pot fi realizate și activități de plantare de arbori. În cadrul orelor de geografie, elevii învață că diminuarea suprafețelor forestiere poate duce la numeroase fenomene negative cum sunt: reducerea cantității de oxigen, reducerea diversității lumii vii, accelerarea eroziunii solului etc. Pe teren, elevii pot să observe toate aceste fenomene, să realizeze activități de ecologizare pentru a păstra un mediu curat și sănătos.

Activitate de plantare de arbori, Șotânga (jud. Dâmbovița) Activitate de ecologizare în curtea liceului-
Noiembrie 2017

Realizarea de postere cu diferite teme despre cum trebuie păstrat un mediu curat.

Evaluarea unor astfel de lecții practice se ocupă atât de rezultatele școlare cât și de procesele de predare-învățare. O dată ce profesorul folosește ca metodă de evaluare una din metodele moderne, elevii devin parteneri cu drepturi egale într-o relație educațională care are la bază „un contact pedagogic”, evaluarea oferind transparență și rigoare metodologică.

După încheierea activităților din teren, elevii pot realiza portofolii/proiecte individual sau în perechi.

Finalitatea proiectului:

- realizarea unui poster cu tema aleasă;
- prezentarea proiectului în fața clasei;
- fiecare membru din pereche prezintă partea sa din proiect;
- evaluarea.

Motto:

„ Meseria de profesor este o mare și frumoasă profesiune, care nu seamănă cu nici o alta, o meserie care nu se părăsește seara, odată cu hainele de lucru. O meserie aspră și plăcută, umilă și mândră, exigentă și liberă, o meserie în care mediocritatea nu e permisă, unde pregătirea excepțională este abia satisfăcătoare, o meserie care epuizează și înviorează, ingrată și plină de farmec” (Victor Hugo)

Lecțiile propuse, axate pe activități practice cu elevii, sunt lecții moderne, menite să ușureze învățarea tuturor elevilor deoarece aceștia participă cu mult interes în cadrul activităților practice. Atitudinea „de lucru” este cât mai relaxantă, stimulez elevii să interacționeze între ei. Întotdeauna pun accentul pe discuție/comunicare și pe o atmosferă educativă cât mai deschisă.

Cadrul didactic nu trebuie să uite niciodată că are în fața elevilor săi o funcție de model și că înainte de a începe a forma un om trebuie să se fi făcut el însuși om. Pregătirea minuțioasă și temeinică este o regulă de bază a fiecăruia dintre noi la începutul fiecărei zi de lucru.

Bibliografie:

CERGHIT, I., *Curs de Pedagogie*, Universitatea Bucuresti, 1983;

ILINCA, N., *Didactica Geografiei*, Editura Didactică și pedagogica, București, 2006.

COLABORAREA ȘCOLII CU FAMILIA ÎN SPRIJINUL INSTRUIRII ȘI EDUCĂRII ELEVILOR

Prof. DAFINA Carmen

Școala Gimnazială „Tudor Vladimirescu” Târgoviște și Liceul Teoretic ”Petru Cercel”
Târgoviște, județul Dâmbovița

Școala și familia urmăresc același scop educativ, formarea tinerilor pentru a deveni personalități multilateral dezvoltate, care să poată face față dinamicii sociale, schimbărilor profunde și alese din societate. Pentru realizarea acestui scop unic este necesară unitatea de acțiune, concordanța dintre mijloacele specifice de influențare folosite în aceste două instituții sociale. În cadrul acestei colaborări, rolul conducător îl are școala.

Școala este interesată să colaboreze cu familia, să-și facă din ea un aliat pentru ca acțiunea ei educativă să fie mai profundă și de durată. Colaborarea școlii cu familia este necesară și în vederea unei informări reciproce cu privire la dezvoltarea copilului, la comportarea lui, pentru cunoașterea lui multilaterală.

Colaborarea dintre școală și familie se poate realiza sub mai multe forme. Una dintre aceste forme este vizitarea familiei de către cadrele didactice.

Vizita la domiciliul elevilor poate da rezultate bune pentru realizarea obiectivelor comune urmărite de către școală și familie. Cadrele didactice au ocazia să-i antreneze și pe părinți în munca educativă, îi pot îndruma și pot obține de la ei informații utile în legătură cu particularitățile individuale ale elevului. Rezultatele vizitelor la domiciliu depind de modul cum sunt pregătite și cum se desfășoară acestea.

Înainte de a vizita familia unui elev, cadrul didactic trebuie să se pregătească în acest sens. El își va fixa problemele pe care le va discuta cu părinții, va da și va cere părinților informații. Consultarea catalogului, informațiile cerute de la profesorii clasei și propriile informații îl vor ajuta pe diriginte sau învățător, să ofere un tablou clar asupra situației elevului.

În cadrul convorbirii pe care o va purta cu părinții, profesorul / învățătorul, trebuie să dovedească mult calm. E necesar să găsească argumente potrivite și temeinice și să-i convingă pe părinți de utilitatea lor, dar să nu renunțe la obiectivitate și sinceritate în abordarea problemelor. În discuțiile avute cu părinții e bine să fie prezentate mai întâi aspectele pozitive din activitate, succesele elevului sau schimbările laudabile din comportamentul acestuia. Vor fi menționate apoi obiectele de învățământ la

care elevul întâmpină greutăți, ce greșeli se observă în activitatea sa la clasă sau ce abateri disciplinare manifestă. Se va discuta cauza acestor neajunsuri și împreună cu familia, se vor întreprinde măsurile necesare pentru îndreptarea elevului.

Vizita la domiciliul elevilor își atinge scopul dacă familia devine un colaborator activ și conștient al școlii, dacă se ajunge la stabilirea unui sistem unitar de măsuri pentru îndrumarea elevului, dacă părinții sunt convinși și hotărâți să urmeze sfaturile cadrelor didactice.

O altă formă de colaborare a școlii cu familia o constituie vizitarea școlii de către părinți. Pentru a-i ajuta eficient pe copii, părinții trebuie să se informeze despre rezultatele muncii și despre comportarea lor în școală. Cele mai multe informații le pot primi de la diriginte / învățător și de la cadrele didactice ale clasei. Părinții trebuie să țină permanent legătura cu școala, dar mai ales atunci când apar primele note slabe sau atunci când se observă modificări în comportamentul copilului. Măsurile de îndreptare luate din timp, când carențele sunt mici, dau rezultate bune.

O altă formă de colaborare sunt ședințele cu părinții, ședințe care sunt un prilej de comunicare între școală și familie. Principala menire a ședințelor cu părinții este informarea pedagogică. Părinții vor primi informații pedagogice cu privire la formarea deprinderilor de muncă independentă la elevi, despre particularitățile de vârstă ale acestora, despre educația lor estetică, pregătirea temelor, petrecerea timpului liber etc.

Aplicație: Ședința cu părinții

Tema: Gestionarea unei situații de criză educațională: ”Ținuta și comportamentul în diferite ocazii”.

Principiile care trebuie să guverneze intervenția managerială de soluționare: sinceritatea, cooperarea, beneficiul comun.

Situația de criză a fost identificată treptat, pe de o parte din colaborarea cu părinții (ședințe, vizite la domiciliu, excursii, telefoane etc.), iar pe de altă parte, din discuțiile zilnice cu elevii.

Situația de criză se referă la „pretențiile” legate de ținută, care depășesc situația financiară a părinților și care nu țin cont de locul de desfășurare a diferitelor activități, precum și la situațiile de adoptare a unui comportament neadecvat spațiului școlar.

Ascultând cu atenție ambele ”părți”, am încercat să gestionez situația creată și să găsesc câteva strategii de intervenție. Printre altele, am dat un test elevilor, iar din interpretarea lui, am încercat să înțeleg dacă situația cu părinții este „războinică”, normală sau exagerată din alte puncte de vedere.

Am organizat o întâlnire ”părinți-elevi” și am pregătit ”metoda acvariului” pentru a discuta cu participanții diverse aspecte. Am organizat mobilierul corespunzător: două cercuri concentrice; în interior, grupa de discuție care prezintă tema aleasă, iar cercul exterior constituie grupul celor care

urmăresc desfășurarea discuției. Am lăsat în cercul interior 3 scaune libere pentru ca participanții din cercul exterior să poată lua parte la discuție, după care să se întoarcă la locurile lor.

Această metodă este utilă și recomandată atunci când purtătorii de cuvânt ai grupurilor cu opinii diferite vor să facă, în acest mod, un schimb veritabil de argumente.

Formarea și educarea copilului în școală este strâns legată și de ceea ce numim „cei șapte ani de acasă”, dar și de interesul pe care familia îl manifestă pentru școală, pentru învățatură.

Bibliografie:

PÂNIȘOARĂ, I.O., *Comunicarea eficientă*, ediția a III-a, Editura Polirom, Iași, 2008.

PARTENERIATUL EDUCAȚIONAL ȘCOALĂ - BIBLIOTECĂ

Profesor BUCĂLOIU Constanța
Liceul „Aurel Rainu” Fieni și Școala Gimnazială „Buică Ionescu”
Glodeni, județul Dâmbovița

Ritmul tot mai accelerat de evoluție a lumii contemporane și al acumulării progresive de informații și-a pus amprenta asupra preocupărilor și asupra modului de viață al familiei de azi.

„Oamenii ocupați” s-au îndepărtat de lumea cărților, iar televizorul, calculatorul, internetul au devenit pentru ei cele mai importante surse de informație, făcând tot mai rar sau deloc „gestul” de a citi o carte, de a intra într-o bibliotecă, într-o librărie, de a-și construi o bibliotecă proprie.

Părinții copiilor sunt tot mai puțin „modele” de urmat, în relația cu cartea!

De aceea, școala, ca instituție de învățământ și biblioteca, ca instituție de cultură cu rol important în viața comunității, încearcă să corecteze această stare de lucruri, trezind în sufletele dornice de cunoaștere ale copiilor, interesul pentru lumea fascinantă a cărții.

Copilul - minte ageră, fire vioaie, gata oricând de joacă și năzdrăvăni - trebuie scos de sub dominația audio-vizualului și orientat spre atmosfera liniștitoare, tainică a cărților, trebuie ajutat să descopere valoarea gestului de a se împrieteni cu o poveste, cu un personaj.

Proiectul educațional pe care l-am propus reprezintă o încercare de a repune în drepturi „cartea” și „biblioteca”, de a le readuce în atenția copiilor și părinților, de a contribui la redescoperirea lecturii ca o plăcere, o relaxare, un izvor de cunoaștere și visare fără de egal. De asemenea, proiectul promovează conduita pozitivă a copilului spre literatură.

Titlul proiectului: „Cartea – prietena noastră”

Scopul: stimularea interesului pentru literatură, carte și bibliotecă.

Obiective:

- familiarizarea copiilor cu o concepție unitară asupra literaturii și exersarea puterii de analiză și sinteză;
- implicarea părinților și a altor factori educaționali în formarea și dezvoltarea interesului copiilor pentru literatură.

Metode / tehnici / principii de lucru: întâlniri de lucru, vizite, dialog, dezbateri, expuneri, expoziții, albume, recitări și vizionarea expoziției de carte, atelier practic.

Grupul țintă: elevii Școlii Gimnaziale „Buică Ionescu” Glodeni.

Perioada de derulare: 15 ianuarie-15 iunie 2017.

Beneficiarii proiectului:

directi: elevii școlii;

indirecti: profesorii, comunitatea locală.

Rezultate așteptate:

- schimbarea atitudinii copiilor față de lectură și carte;
- îmbogățirea cunoștințelor elevilor și prețuirea mai mult a cărții;
- crearea cadrului propice realizării unei dezbateri, unui schimb de experiență veritabil astfel încât exemplele de bună practică prezentate să fie valorificate de fiecare copil în vederea acceptării diversității, a toleranței și nediscriminării în cadrul grupului, în vederea promovării solidarității între semeni;
- dezvoltarea creativității elevilor, a capacității de exprimare artistică și a gustului pentru frumos;
- 10 postere, medalioane realizate;
- 20 de semne de carte și coperti realizate;
- 30 de cărți citite de elevi;
- îmbunătățirea comunicării profesor - elev, elev - elev.

Tehnici de monitorizare: fotografiile, consemnarea activităților.

Evaluare: expoziție foto, expoziție cu lucrări ale copiilor.

Deseminarea rezultatelor: experiența pozitivă și rezultatele proiectului vor fi aduse la cunoștința întregii instituții în cadrul Consiliului Profesoral și a unor instituții similare, prin expuneri în cadrul sesiunilor de comunicări, a simpozioanelor, sau a diverselor publicații.

Concluzii:

Proiectul educațional „Cartea – prietena noastră” este o foarte bună modalitate de colaborare a școlii cu biblioteca deoarece este o modalitate de creare a unei echipe care are un scop comun, și anume, stimularea și cultivarea interesului pentru lectură;

Implementarea proiectului a favorizat accesul elevilor într-un lăcaș de cultură deschizând o „poartă” spre cunoaștere și socializare;

Proiectul a înlesnit cunoașterea spațiului și destinația unei biblioteci pentru copii, aceștia însușindu-și totodată normele de comportare într-o astfel de instituție.

Proiectul educativ implementat a permis copiilor să-și exerseze aptitudinile de comunicare, de povestire și de dramatizare a unor povești;

Proiectul a avut o funcție ludică - formativă pentru copii, întrucât personajele prezentate au

constituit modele de urmat în viață.

SUSTENABILITATE:

Toți elevii implicați în această activitate și-au exprimat dorința de a mai participa la astfel de proiecte de voluntariat pentru că este o modalitate interesantă, atractivă și utilă de punere în prim plan a creativității, a îndemânării copilului, o modalitate de a-și dezvolta spiritul critic, dar și atitudinea tolerantă față de colegi.

Bibliografie:

PÂNIȘOARĂ, I.O., *Comunicarea eficientă*, ediția a III-a, Editura Polirom, Iași, 2008.

MECANISMUL ÎNȚELEGERII – FACTOR MOTIVAȚIONAL PRINCIPAL ÎN ÎNVĂȚARE

Prof. CRISTEA Victor Augustin
Liceul Teoretic „Iancu C. Vissarion” Titu, județul Dâmbovița

*Motto: «Studiul motivației este cheia oricărei politici moderne în domeniul nostru»
(Edgar Faure – A învăța să fii).*

Este un fapt binecunoscut acela că succesul în învățare este asigurat prin înțelegerea materialului de învățat. Conceptele, noțiunile au o existență psihologică, adică funcționează în mintea noastră în măsura în care știm ce înseamnă, în maniera în care înțelegem conținuturile lor, adică suntem în posesia semnificației lor. Înțelegerea ne conduce la o explicație, iar explicația ne permite elaborarea unui model funcțional al realității reflectate.

Dar ce înseamnă *a înțelege*? În sens general, înțelegerea reprezintă ”procesul de integrare a noilor cunoștințe în arhitectura activității mintale proprii”.

1). Înțelegerea apare, deci, ca achiziție de noi cunoștințe pe plan mintal, ca efect al unui dublu proces de asimilare și acomodare. Primul aspect, cel de asimilare, se referă, îndeosebi, la coordonata informativă a actului de înțelegere (lărgirea fondului de cunoștințe), iar cel de-al doilea se referă, în special, la cea formativă. ***Mecanismul înțelegerii are la bază, în primul rând, un cuplaj informațional.***

2). În raporturile noastre cu lumea, venim cu un set întreg de cunoștințe anterioare, concepte, modele explicative și așteptări, anticipări. În cea mai mare parte a existenței noastre cotidiene, ne confruntăm cu situații obișnuite, comune, care ne solicită deprinderile, obișnuințele, rutinele. Situațiile care se cer a fi înțelese sunt în mod obișnuit – situații problematice, adică acele situații față de care repertoriul nostru de răspunsuri nu este suficient pentru a le depăși. Ne întâlnim cu o mulțime de situații de viață, trebuie să răspundem la o serie de probleme majore, să învățăm la diverse materii de școală, să rezolvăm probleme la matematică, fizică, să elaborăm eseuri la literatură, limbi străine, filosofie.

Toate aceste situații - problemă trezesc în noi o anumită stare de tensiune, încordare, curiozitate, nerăbdare sau iritare, nervozitate.

Această stare de necesitate, de cerințe subiective se cere satisfăcută. În funcție de cantitatea de informație pe care o aduc, cuplajele informaționale – înțelegere, pot fi:

- a) complete (înțelegere deplină),
- b) incomplete (înțelegere parțială),

c) absente (neînțelegere).

În practica la catedră, ne confruntăm cu mecanismul înțelegerii sub toate formele. Prin urmare, este sarcina noastră, a profesorilor, să aplicăm metode și procedee tehnice didactice care să utilizeze sistemele asociative (noua situație este asociată cu o situație anterioară, înțeleasă), prin asumare, contrast, coexistența spațială și succesiune temporală. Al treilea mecanism al înțelegerii este analogia (înțelegerea unui lucru în relație cu alt lucru). Vorbim, așadar, despre strategii algoritmice și strategii euristice.

3) Katona conchide că ”învățarea prin înțelegere nu numai că îmbunătățește memorarea a ceea ce s-a învățat, dar îl edifică pe cel care învață ca să știe cum să procedeze la o nouă învățare”. Înțelegerea are rol important și în transfer. Conform lui Katona, factorul decisiv este organizarea. Doar când o mai bună organizare a materialului nu reușește, se realizează învățarea mecanică, care este ea însăși o formă specială de organizare, mai ales atunci când materialele sunt relativ incoerente.

Avantajele învățării prin înțelegere se datorează aplicabilității învățării cu sens la noile situații și, de asemenea, ea este și de durată. Aplicațiile practice sunt ele însele un procedeu de adâncire a înțelegerii. S-a constatat însă, în cadrul activității de învățare, că un rol important în înțelegere îl are interesul pentru ceea ce învățăm, pentru un anumit domeniu de cunoaștere.

Pe măsură ce elevul depune efort în a surprinde și a clarifica anumite secvențe în explicarea unui fenomen, cu atât atitudinea lui devine mai activă, acesta este mai curios și mai dornic să progreseze.

Satisfacțiile care decurg din activitatea de studiu a elevului au la bază anumite mobiluri interne, pozitive, anumite ”stări de necesitate de cunoaștere” și tendința de perfecțiune, atribute ce caracterizează nivelul de competență reclamat de aplicarea în practica socială a cunoștințelor dobândite. Motivația intrinsecă are un rol fundamental în învățarea inteligentă, pe care trebuie s-o promovăm în școală.

Bibliografie:

- FISCHBEIN, E., *Aspecte ale psihologiei învățării în (Caiete de pedagogie modernă)*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1973;
- HILGARD, E., BOWER G., *Teorii ale învățării*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974;
- NUTLIN, J., *Origine et développement des motifs în (La motivation)*, Paris, PUF, 1959;
- ZLATE, M., (coord.), *Manual de psihologie, clasa a X-a*, Editura Aramis, 2005.

IMPLICAȚII EDUCAȚIONALE ALE EMPATIEI

Prof. DRAGNE Alina Florina

Școala Gimnazială „Dr. Mioara Mincu” Conțești, județul Dâmbovița

Empatie, simpatie, compasiune, schimbare de perspectivă, contagiune emoțională – acestea sunt doar câteva încercări de a determina, din punct de vedere terminologic, rezonanța cu ceea ce simte celălalt. Termenii nu sunt echivalenți, făcându-se clar distincția între ei, în literatura de specialitate. În acest articol, ne vom opri la termenul *empatie*, deoarece, în literatura română de specialitate, acesta exprimă rezonarea cu ceea ce simte celălalt și este unanim acceptat ca descriind această stare.

Robert Sapolsky (p. 601) remarcă faptul că dezvoltarea capacității de a rezona cu celălalt este în strânsă legătură cu stadiile dezvoltării morale descoperite de Lawrence Kohlberg, care, la rândul lor, sunt determinate de apariția operațiilor logice piagetiene, din ce în ce mai complexe. Toate acestea sunt corelate cu maturarea neurobiologică a cortexului copilului. Astfel, capacitatea de a rezona cu ceea ce simte celălalt trebuie văzută ca o progresie de la contagiunea senzoriomotorie și emoțională, până la schimbarea perspectivei. Această schimbare a perspectivei atinge pragul maximal în perioada adolescenței. Totuși adolescenții nu sunt adulți și, așa cum evidențiază Almas I. et. al., adolescenții vor avea mai degrabă perspectiva de „Cum te-ai simți tu în situația lui?”, decât „Cum se simte el în situația lui?”, care apare la vârstă adultă.

Așadar, capacitatea de a rezona cu ceea ce simte celălalt implică o schimbare a perspectivei, dar nu și o însușire a perspectivei, deoarece însușirea suferinței celuilalt devine dureroasă, ceea ce conduce la o concentrare asupra sinelui, anxietate, agitație și scăderea probabilității de a acționa prosocial.

Dimpotrivă, indivizii care pot să își regleze eficient emoțiile vor acționa prosocial. Capacitatea de a privi lucrurile cu o oarecare detașare emoțională determină luarea unor decizii mult mai eficiente și benefice (R. Sapolsky, p. 203).

Acest lucru determină următorul fapt – empatia implică și o latură cognitivă, nu doar una emoțională. Recunoașterea emoțiilor celorlalți, înțelegerea acțiunilor și intențiilor celorlalți implică înțelegerea circumstanțelor individuale și sistemice care influențează

comportamentului unui individ.

Totuși, empatia nu trebuie scoasă din contextul mai mare și mai important, acela al acțiunii din partea celui implicat în activități ce presupun rezonarea cu ceea ce simte și gândește celălalt.

În cadrul contextului mai sus menționat, există categorii profesionale, văzute ca acțiuni într-o relație biunivocă, care necesită capacități superioare de relaționare. Activitatea didactică, subordonată cadrului extins al educației, implică, în termeni de eficiență, o multitudine de variabile, iar în lucrarea de față ne vom opri asupra empatiei.

O bună parte din pregătirea și activitatea cadrelor didactice, implică, deși nu tot timpul într-un mod explicit, abordarea empatică a demersului instructiv-educativ.

Proiectarea curriculară are la bază și respectă stadiile dezvoltării cognitive propuse de psihologul elvețian Jean Piaget.

Așadar, proiectarea activităților de predare-învățare-evaluare trebuie să țină cont de faptul că elevii noștri înțeleg realitatea, în termeni de cunoaștere, într-un mod diferit. Timpul, spațiul, cauzalitățile, conceptul de număr, incluziunea claselor etc. sunt câteva exemple care necesită o abordare empatică, aceasta însemnând faptul că profesorul știe ce ar putea să facă un elev într-o situație concretă de învățare la clasă.

Trebuie ținut însă seama și de faptul că în cadrul aceluiași stadiu de dezvoltare și implicit în cadrul unei clase, pot apărea variații între capacitățile cognitive ale elevilor, de aceea experiențele de învățare trebuie gândite din perspectiva elevilor. Astfel, abordarea diferențiată a activității didactice devine o condiție *sine qua non*.

Un profesor empatic va încerca să creeze un mediu securizant și cooperant pentru elevii săi, bazat pe încredere și suport, în care pot fi manifestate emoțiile, trăirile și gândurile. Funcția empatică într-o astfel de situație este una definitorie, deoarece „gradul de includere în propria cunoaștere a cunoașterii celuilalt devine parametrul cognitiv principal în funcție de care se reglează transparența unui individ” (Marcus et. al., p. 47).

Comportamentul care nu intimidează, încurajarea, răbdarea, pot crea un climat de apropiere și încredere reciprocă, în care evaluarea, de exemplu, să nu fie resimțită ca un element care creează disconfort pentru elev, ci devine un element firesc într-un proces la fel de firesc. Activitățile de dezvoltare personală, de exemplu, pot deveni adevărate modalități de cunoaștere și înțelegere de sine, dar și a celorlalți. Astfel, activitățile trebuie abordate în măsura în care elevii pot înțelege situațiile conform dezvoltării lor psihice din punct de vedere emoțional.

Capacitatea de a înțelege ceea ce simte celălalt și acceptarea acestei situații, trebuie văzută ca pe ceva firesc, ce ține de normalitate. Elevii au nevoie să știe că trăirile emoționale au un ecart destul de larg și nu presupun doar emoții pozitive. Emoțiile negative, la fel ca cele pozitive, fac parte dintr-o viață intrapsihică normală, sănătoasă. Așadar, să nu emitem pretenția că doar emoțiile pozitive sunt bune.

Furia, atitudinea neiertătoare, ostilitatea, nesiguranța sunt la fel de firești și umane, precum sunt iubirea și tandrețea, iar cadrul didactic poate promova o stare de normalitate, înțelegând empatic acest aspect.

Calitatea relațiilor pe care elevii le vor stabili vor avea la bază o normalitate, deoarece, în viața adultă, situațiile de viață nu vor presupune doar un echilibru emoțional, pentru că nu suntem ființe inerte. Dar, pentru a se ajunge la acest nivel de manifestare emoțională între elevi și cadrul didactic, acesta din urmă trebuie să fie sincer cu elevii săi, chiar dacă aceasta presupune expunerea propriilor vulnerabilități, incapacități și emoții mai puțin plăcute. Este, de fapt, baza unei relații sănătoase, iar elevii au nevoie de baze sănătoase de dezvoltare, deoarece, așa cum spunea Carl Rogers (p.17), pentru a ne schimba și a învăța, trebuie să acceptăm ceea ce suntem, nu ca pe o fatalitate, ci ca pe o oportunitate de evoluție.

Printr-o abordare empatică a situațiilor de învățare, dar și a situațiilor ce țin de managementul clasei, a relațiilor cu părinții, cadrul didactic poate avea un rol mediator integrant în ceea ce privește dezvoltarea emoțională a elevilor săi. Trebuie subliniat însă faptul că baza structurii emoționale se pune în familie și oricât de mult ar fi implicat cadrul didactic din punct de vedere empatic în demersul instructiv-educativ, tipul de atașament dezvoltat în primii ani de viață are un rol definitoriu pentru relațiile la vârsta adultă. Emoționalitatea este influențată de tipul de relație care se dezvoltă între părinte și copil, iar tipurile de atașament sunt duse mai departe și generalizate pentru alte relații, devenind „stilul afectiv al fiecărui individ” (Schaffer, p. 144). Pe lângă aceasta, nu trebuie uitat faptul că, un rol important îl are cultura în care trăiește copilul, comunitatea și valorile promovate, precum și microgrupul covârșnicilor.

Concluzionând, putem spune că profesorul, printr-o atitudine empatică, poate oferi noi perspective în ceea ce privește abordarea relațiilor și a activităților de învățare, iar școala poate deveni un loc de promovare a unei normalități, în care elevii noștri, părinții acestora, noi înșine simțim diferit situațiile de viață.

Empatia presupune capacitatea de a înțelege faptul că elevii utilizează experiențele lor de viață într-un mod personal, ceea ce implică acceptarea faptului că ei trăiesc, înțeleg, învață în moduri diferite, pentru că au experiențe unice în raport cu o situație dată și cu viața.

Prin urmare, ceea ce simt eu într-o situație este diferit de ceea ce simte el în aceeași situație, iar acesta ar trebui să fie unul dintre dezideratele unei abordări empatică a activității educaționale.

Bibliografie:

ALMAS, I., et. al., *Fairness and the Development of Inequality Acceptance*, Science, Vol. 328, Issue 5982, p. 1176-1178, 2010;
MARCUS, S., DAVID, T., PREDESCU, A., *Empatia și relația profesor-elev*, Editura Academiei

Republicii Socialiste România, 1987;

ROGERS, C., *On Becoming a Person: A Terapist's View of Psychotherapy*, Houghton Mifflin Company, Boston, 1961;

SAPOLSKY, R., *Behave: biologia ființelor umane în ipostazelelor cele mai bune și cele mai rele*, Editura Publica, București, 2018.

SCHAFFER, R., *Introducere în psihologia copilului*, Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2010;

INFLUENȚA STILULUI MANAGERIAL ASUPRA EFICIENȚEI PROCESELOR DERULATE ÎN CADRUL ORGANIZAȚIEI

Prof. BUCĂLOIU Ionela

Liceul Teoretic "Petru Cercel", Târgoviște și
Seminarul Teologic Ortodox "Sfântul Ioan Gură
de Aur", Târgoviște, județul Dâmbovița

Nu există o metodă clasică de adoptare a "celui mai bun stil care poate fi aplicat unei organizații", acesta fiind influențat de o serie de factori precum:

- scopul, misiunea și viziunea organizației;
- organizarea internă a instituției;
- mediul extern în care activează organizația: poziția școlii în comunitate, vizibilitatea ei (de exemplu, în cazul organizației școlare - poziția geografică și valorică a școlii în comunitate, interesele părinților, solicitările de pe piața muncii și profilele acreditate de către MEC și ISJ);
- caracteristicile beneficiarilor (mediul de proveniență și pregătirea elevilor, atitudinea, experiența și CV-ul cadrelor didactice);
- caracteristicile managerului (pregătire de specialitate și din sfera managementului, experiența acumulată, trăsături de personalitate, mediul de proveniență).

Literatura de specialitate abundă în clasificări ale stilurilor de conducere care pot fi aplicate oricărei instituții la nivel de macro – sau la nivel intermediar, respectiv micromanagement, urmând a caracteriza cele mai des uzitate modele prezentate în tabelul 1:

Stil autocrat	Stil democratic	Stil laissez-faire
- managerul este singura putere decizională; - angajații nu sunt implicați în procesul decizional al unității; - managerul hotărăște politica generală a organizației; - managerul stabilește modul de lucru și sarcinile fiecărui angajat; Acest stil conduce la un nivel ridicat de rezistență și nemulțumire din partea subordonaților. Stilul autocrat este indicat să fie pus în aplicare în situațiile de criză sau în	- managerul împarte puterea decizională cu alte organe de conducere stabilite în organigrama unității; - angajații sunt implicați în procesul decizional al unității; - managerul hotărăște politica generală a organizației prin consultare colectivă; - managerul acordă atenție sugestiilor angajaților cu privire la modul de lucru, la calea cea mai eficientă de îndeplinire a obiectivelor propuse; Stilul democratic este apreciat de angajați și pune bazele unui parteneriat activ manager – angajat în scopul creșterii eficienței	- managerul, doar dacă este solicitat sau situația o cere imperios, se implică în luarea deciziilor; - angajații sunt implicați total în procesul decizional; - managerul nu se implică în stabilirea politicii generale a organizației; - managerul nu se interesează de modul de lucru și de sarcinile fiecărui angajat; Stilul s-a dovedit a fi total ineficient și poate fi pus în aplicare doar atunci când echipa este foarte motivată să acționeze și are pregătire de specialitate, dar și din sfera managementului.

situațiile prioritare pentru că provoacă nemulțumirea pe scară largă a angajaților.	organizației. Și totuși acest stil nu este recomandat să fie pus în aplicare în situațiile urgente pentru că procesul de consultare este unul lung și anevoios.	
---	---	--

Tabelul 1. Tipologia stilurilor de conducere – modelul Kurt Lewin

Levin a atras atenția în studiile sale că, în timp ce stilul autocrat poate conduce la revoltă generală, stilul *laissez – faire* frânează motivația oamenilor de a se implica deplin în desfășurarea unei activități și că *stilul democratic* este, fără îndoială, cel mai eficient pentru că membrii organizației, conștienți de propria valoare, se simt valorizați și motivați să se implice în rezolvarea problemelor organizației, acceptând sau, din contră, respingând cu argumente decizia managerului, respectiv se implică în trasarea politicii generale a organizației.

O altă clasificare de referință a stilurilor manageriale are în vedere interesul managerului pentru rezultatele organizației, dar și pentru soarta oamenilor care activează aici, cele două elemente fiind notate de la unu la nouă pe o scală - modelul lui Robert Blake și Jane Mouton (tabelul 2):

Stilul managerial	Caracteristici
Managerul indiferent – stilul vlăguit	<ul style="list-style-type: none"> - primează interesul pentru propria slujbă, nu pentru rezultate sau oameni; - evită situațiile neprevăzute, neplăcute pentru a nu fi tras la răspundere; - nu-și asumă nicio responsabilitate; - nu acceptă schimbarea și inovația; - este lipsit de creativitate și de eficiență;
Managerul gazdă – stilul de conducere al unui club privat	<ul style="list-style-type: none"> - acordă atenție oamenilor, nu și rezultatelor obținute; - creșterea eficienței este dată de creșterea gradului de confort al oamenilor la locul de muncă; - vrea să atragă simpatia angajaților; - nu controlează, nu evaluează, nu sancționează, evită conflictele;
Managerul autoritar – stilul vei pieri sau vei produce	<ul style="list-style-type: none"> - acordă interes rezultatelor, nu și oamenilor; - neglijează nevoile, interesele, sugestiile angajaților; - control excesiv și dominant; - angajații sunt plătiți, deci trebuie să-și îndeplinească atribuțiile foarte bine;
Managerul stării de fapt sau stilul căii de mijloc	<ul style="list-style-type: none"> - acordă interes atât rezultatelor obținute, cât și intereselor și nevoile oamenilor; - nu-și asumă riscuri inutile; - își propune atingerea unor obiective realiste; - stil predominant în Europa și America;
Managerul judicios – stilul echipei	<ul style="list-style-type: none"> - acordă interes atât rezultatelor obținute, cât și intereselor și nevoile oamenilor; - abilități de planificare, organizare, conducere, antrenare – motivare, control – evaluare; - acționează pentru obținerea unor rezultate foarte înalte;

	<ul style="list-style-type: none"> - angajații sunt motivați permanent și antrenați în procesul decizional; - este creativ, inovator; - se impune prin exemplul personal; - are o comunicare eficientă;
--	---

Tabelul 2 - modelul lui Robert Blake și Jane Mouton

Modelul dezvoltat de Rensis Likert are în vedere clasificarea stilului managerial în funcție de gradul de participare la procesul decizional al managerului și al angajaților (tabelul 3):

Stilul managerial	Caracteristici
Autoritar exploatare	<ul style="list-style-type: none"> - Managerul nu acordă atenție angajaților; - Își impune politica prin sancționarea și constrângerea angajaților.
Autoritar binevoitor	<ul style="list-style-type: none"> - Managerul acordă o atenție redusă sugestiilor angajaților; - Uneori sunt folosite recompense pentru motivarea angajaților; - Managerul este implicat în luarea deciziilor cruciale;
Autoritar consultativ	<ul style="list-style-type: none"> - Managerul consultă angajații cu privire la politica organizațională, dar deciziile importante sunt luate la nivel central, fără implicarea angajaților.
Participativ	<ul style="list-style-type: none"> - Managerul conlucrează cu angajații indiferent de nivelul ierarhic și de funcția managementului; - Acordă atenție mare angajaților, antrenându-i și motivându-i constant.

Tabelul 3 - Modelul dezvoltat de Rensis Likert

Practica a arătat că cel mai frecvent stil managerial uzitat este cel *autoritar consultativ*.

Dintre toate aceste stiluri enumerate și caracterizate se consideră că managerul judicios și stilul echipei ar fi cel mai potrivit să fie aplicat și în domeniul educației. Scopul este obținerea unor rezultate pe termen lung, condiția cerută fiind implicarea unui număr mare de membrii în procesul de planificare, organizare și stabilire a politicii educaționale cerute și în atingerea obiectivelor instituționale, precum și condiția ca toți cei implicați în viața organizației – personal, elevi, părinți, reprezentanți ai comunității locale să primească, fără cenzură, toate informațiile relevante din orice sector de activitate al organizației și să fie implicați în procesul decizional al unității pentru că școala este o organizație care învață și care se schimbă în permanență, iar aceste schimbări sunt solicitate atât de mediul extern, cât și de mediul intern.

În plus, stilul managerial influențează productivitatea, îndeplinirea obiectivelor organizaționale propuse, eficiența unei organizații. Stilul managerial își pune amprenta asupra mediului relațional, psihologic și psihosocial al oricărei organizații, exercitând o influență covârșitoare asupra întregului personal, influențându-le randamentul, productivitatea, calitatea muncii prestate, natura relațiilor stabilite cu managerul, cu ceilalți angajați, dezvoltarea profesională ulterioară.

Având în vedere importanța stilului managerial în formarea culturii organizaționale este unanim acceptat că un manager trebuie: să fie un bun specialist, să posede o pregătire complexă, abilități, aptitudini organizatorice și bune capacități de relaționare umană, capacitate de a motiva, de a mobiliza echipa în vederea îndeplinirii sarcinilor de lucru trasate, trebuie să aibă inițiativă și gândire critică pentru a da posibilitatea angajaților de a participa la procesul decizional și, implicit, de a contribui la realizarea obiectivelor organizaționale propuse.

Bibliografie:

COJOCARIU, V., *Introducere în managementul educației*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2004.

CONSTANTINESCU, D.A., *Management general*, Editura Națională S.A., București, 2000.

LAZĂR, I., *Management general*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2002.

CUGETĂRI

Prof. IOAN Constantin

Liceul de Arte “Bălașa Doamna”, Târgoviște, județul Dâmbovița

”Pentru a fi un profesor bun trebuie să iubești ceea ce predai, precum și pe cei cărora le predai”

(V. O. Kliucevski).

”Educația cu forța nu este temeinică, ci doar cea făcută cu bucurie rămâne în suflet”

(Vasile cel Mare).

”Prin educație omul obține, mai repede și mai ușor, doar ceea ce ar putea obține și singur”

(Gotthold Ephraim Lessing).

”Cea mai mare greșeală în educație este faptul că tinerii nu sunt învățați să gândească independent”

(G. E. Lessing).

”Nu veți putea crește oameni înțelepți dacă ucideți poznașul din copil” **(Jean Jacques Rousseau).**

”Educatorul trebuie să transforme joaca copiilor în muncă, fără ca aceștia să simtă. Munca este făcută din obligație, iar joaca, din plăcere, fără obligație” **(Mark Twain).**

”O mare greșeală în educație este graba; lăsați copilăria să se coacă în vremea copilăriei”

(Jean Jacques Rousseau).

”Orice maturitate precoce înseamnă o corupere din copilărie” **(Vissarion Grigorievici Belinski).**

”Copii dezvoltați în mod nenatural și prematur sunt niște monștrii morali”

(Vissarion Grigorievici Belinski).

”A educa înseamnă a îndrepta inima și mintea; pentru aceasta este nevoie ca mama să aibă caracter și pricepere” **(Bel).**

”Educația este de multe feluri, dar mai presus este educația morală. Ea se face prin forța exemplului”

(V.G. Belinski).

”Spiritul, ca și corpul nostru impune un antrenament continuu; el se atrofiază dacă nu îl cultivăm”

(Igor Stravinski).

”Îmi place să învăț, dar nu îmi place să mă învețe altul” **(Wiston Churchill).**

”Cel mai bun dascăl este experiența” **(Miguel de Cervantes).**

”Profesorul este un antrenor; el nu te face om învățat, ci te învață cum să înveți metacogniția”

(Costin Ioanid).

”În prezent, copiii nu se joacă, ci învață, și niciodată nu vor începe să trăiască” **(Alexandr Grin).**

”Educația nu poate fi înlocuită nici de iubirea înflăcărată a mamei” **(Alexandr Herzen).**

”Știința nu reprezintă numai cunoștințe, ci și conștiință” **(Vasili Osipovici Kliucevski).**

”Secretul unei educații de succes stă în respectarea elevului” **(Ralph Waldo Emerson).**

”Ceea ce se învață în școli nu este educație, ci doar o cale de a obține o educație”

(Ralph Waldo Emerson).

”Nefericirea este o școală bună, dar fericirea este cea mai bună universitate”

(Alexandr Sergeevici Pușkin).

”Fericirea este scopul suprem. Fericit este cel căruia ocupația îi oferă plăcere și mijloace de trai”

(Albert Schweitzer).

”Educația înseamnă muncă, dar și desfătare de pe urma muncii” **(John Ruskin).**

”Cea mai bună școală a disciplinei este familia” **(Samuel Smiles).**

”Cruzimea naște cruzime, iar blândețea naște blândețe” **(Herbert Spencer).**

”Scopul educației este acela de a forma o ființă capabilă să se conducă singură, nu să fie condusă de alții” **(H.Spencer).**

”În educație, procesul de autoinstruire are rolul cel mai important ... fapt demonstrat de succesele extraordinare ale oamenilor care s-au format singuri” **(Herbert Spencer).**

”Micșorați treptat autoritatea părintească, înlocuind-o cu înțelegerea copilului și autonomia lui” **(Herbert Spencer).**

”Cunoașterea se obține prin efortul propriei gândiri, nu prin memorare” **(Lev Nicolaevici Tolstoi).**

”Când e vorba de șiretlicuri, prostul este mai presus decât cel deștept” **(Lev Nicolaevici Tolstoi).**

”A roși este caracteristica cea mai omenească dintre toate caracteristicile umane” **(Charles Robert Darwin).**

”Nu îți clădi fericirea ta pe nefericirea altora” **(Lev Nicolaevici Tolstoi).**

”Nu e posibil să iubești ceea ce nu cunoști” **(Fiodor Mihailovici Dostoevski).**

”Cei cinstiți au mai mulți dușmani decât cei necinstiți” **(Fiodor Mihailovici Dostoevski).**

”Justificați, nu pedepsiți, dar numiți rău ceea ce este rău” **(Fiodor Mihailovici Dostoevski).**

”Omenia, nu omul, este măsura tuturor lucrurilor” **(Honoré de Balzac).**

”Arta este veșmântul unei națiuni” **(Honoré de Balzac).**

”Fiecare înțelege din artă doar atât cât îi permite valoarea pe care o poartă în el însuși” **(Arthur Schopenhauer).**

”Fiecare valorează atât cât a înțeles el din Biblie” **(Gheorghe Calciu-Dumitreasa).**

”Muzica este cea mai umană și mai răspândită, dintre toate artele” **(Jean Paul).**

”Muzica este limbajul universal al omenirii” **(Henry Wadsworth Longfellow).**

”Ceea ce nu poate fi exprimat prin vorbire, se exprimă prin muzică” **(Pierre de Beaumarchais).**

”Muzica este singurul grai fără cuvinte pe care îl înțeleg toate popoarele; adevărata limbă universală” **(C.M.von Weber).**

”Se poate exprima prin vorbe ceva mai grandios ? Nu există artă mai mare decât muzica”

(Ion Luca Caragiale).

”Cu credință vei reuși puțin, dar fără credință nu vei reuși nimic” (**Gilbert Keith Chesterto, Samuel Batler**).

”A te ruga înseamnă a mulțumi, nu a cere” (**Albert Schweitzer**).

”Lumea nu a devenit mai rea, ci reflectarea evenimentelor a devenit mai eficientă” (**Samuel Batler**).

”Apostolul ne recomandă să fim prunci cu inima, nu cu mintea” (**Nicolai Berdeaev**).

”Sănătatea nu înseamnă totul, dar fără sănătate totul înseamnă nimic!” (**Arthur Schopenhauer**).

”Compașiunea este temelul întregii morale”(**Arthur Schopenhauer**).

Bibliografie:

COBET, D.+ colab., *Dicționarul Explicativ Ilustrat al Limbii Române*, Editura Gunivas, București, 2007.

Portofoliul personal.

AFIȘUL. ABORDARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL GIMNAZIAL**Prof. ZAGONEANU Iuliana**

Școala Gimnazială Niculești, județul Dâmbovița

Destinate informării marelui public, textele aparținând stilului jurnalistic sunt puternic influențate de evenimentele cotidiene - sociale, economice, politice, artistice. În același timp, textele din această sferă influențează și ele publicul și chiar îl mobilizează în anumite direcții (Alina-Mariana Zaria, p. 2). Într-adevăr, particularitățile acestora relevă preluarea unor elemente specifice celorlalte stiluri, așa cum afirmă și Ion Coteanu: artistic, științific, administrativ, în funcție de mesajele care se doresc transmise. Pe baza chiar a diversității care caracterizează textele din această categorie, este admisă existența unor elemente specifice precum: prezentarea unor informații din domenii diverse: economie, politică, viață socială, viață artistică, modă etc; caracter persuasiv și informativ al discursului - nu degeaba este numită des presa *a patra putere în stat*; utilizarea limbii literare în combinație cu limbajul colocvial / juridic / economic, în funcție de domeniul abordat; interesul pentru inovație lingvistică, dar folosirea unei exprimări accesibile și simple; asocierea elementelor exterioare textului: scheme, poze, diagrame, tabele etc.

Din punctul de vedere al abordării la clasă, *stilul jurnalistic* reprezintă o sursă de texte variate, care pot deveni un reper important în abordarea orelor de limba română. Tendința ultimei perioade este de abordare a unor texte familiare elevilor, care să dezvolte competențe precum: identificarea informațiilor esențiale din texte nonliterare, identificarea temei și a ideilor principale din diferite texte, formularea unor răspunsuri personale și manifestarea interesului pentru lectura unor texte pe diverse teme familiare elevilor. În cadrul demersului didactic, evaluarea reprezintă un demers foarte important, atât din perspectiva perfecționării elevilor, cât și a cadrelor didactice. Astfel, lectura / redactarea textelor aparținând stilului funcțional reprezintă o modalitate eficientă de valorificare a cunoștințelor dobândite de elevi, atât în domeniul lingvistic, cât și al exprimării, dar și o cale de legare a conținuturilor școlare cu viața cotidiană. Folosit în procesul de evaluare, afișul are avantajul că poate fi realizat atât pe suport de hârtie, cât și digital, ceea ce reprezintă un atu în relația profesor - elev, fiind cunoscut faptul că tehnologia este o parte semnificativă a vieții școlarelor de astăzi.

În acest context, dobândirea conceptelor de narativ nonliterar, acțiune, participanți, timp, spațiu, care apar în programa de limba și literatura română (Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română, clasele a V-a – a VIII-a, Anexa nr. 2 la Ordinul ministrului educației naționale nr. 3393 / 28.02.2017, 2017, p. 8), poate fi verificată prin abordarea textelor nonliterare aparținând stilului publicistic și chiar prin valorificarea afișului ca text non ficțional actual ce poate atinge elemente de structură / temă / grafică, care suscită interesul elevilor. Instrument publicitar vizual, format din text și imagine, **afișul** promovează diferite servicii / evenimente. Printre avantajele de care se bucură acest tip

de text, se numără: sfera largă de informare, frecvența mare de vizionare, potențial mare de valorificare a creativității. În același timp, există anumite cerințe minime de evaluat pentru ca un text să fie încadrat în această categorie: concordanța cu publicul țintă, existența unui slogan actual, a imaginilor convingătoare și a unui mesaj pozitiv.

Odată ce elevii sunt familiarizați cu trăsăturile acestui tip de text, afișul poate fi folosit în evaluarea demersului educativ ca proiect individual sau colectiv /pe grupe („Proiectul poate lua forme

variate, în funcție de natura activității, de gradul ei de complexitate, de vârsta școlară”, I. Cerghit, p. 161) având avantajul de a valorifica atât cunoștințele lingvistice ale elevilor, cât și imaginația acestora, - „oferă potențial nelimitat de creație” (N. Zavtur, A. Ianachevici, p. 10)-într-o perioadă în care este foarte important ca elevii noștri să învețe să își exprime trăirile / opiniile. Pe de altă parte, realizarea unui afiș poate necesita lucrul în echipă. Astfel, elevii învață să colaboreze, să își împartă sarcinile, să se ajute, să își asume diferite roluri în cadrul unui grup. Un alt element care nu trebuie neglijat atunci când discutăm despre abordarea afișului în cadrul orelor de evaluare la limba și literatura română este faptul că realizarea unui astfel de text presupune o implicare complexă, fiind necesare cunoștințe din domenii diverse, specifice ariei vizate. Este atinsă, astfel, și componenta interdisciplinară a educației.

Voi prezenta în continuare o lecție care poate valorifica în abordarea didactică afișul ca element de evaluare, atât individual cât și pe grupe. De data aceasta, am ales o delimitare băieți-fete, ținând cont de tendința de marginalizare din grupul fetelor, respectiv al băieților a anumitor elevi. Am considerat foarte important ca fiecare membru al unei echipe să aibă bine definit rolul său (lider / responsabil cu elementele grafice / responsabil de corectitudinea informațiilor, responsabil cu ortografia etc.). Nu mai puțin important este rolul profesorului, care trebuie să asigure, cu tact pedagogic, atât realizarea unui produs final de calitate, cât și implicarea activă pe care o prezentăm mai sus.

Ca tip de text nonliterar, afișul a fost abordat în cadrul orelor de limba și literatura română în

clasa a V-a. Cu toate acestea, având în vedere preponderența mare a acestui tip de text în viața actuală, abordarea lui și în anii următori este utilă, atât pentru caracterul transdisciplinar pe care îl are, cât și pentru posibilitatea de exprimare a personalității elevului. Am ales pentru valorificare tema "Frații Jderi" - operă literară și film din manualul de Limba și literatura română, clasa a VI-a. După lectura textului suport din manual (Mihaela Daniela Cîrstea, Viorica Avram, Ileana Sanda, Alexandra Dragomirescu, p. 137), elevii au vizionat filmul cu același nume. Ulterior, împărțiți pe două grupe, primesc sarcina de a realiza un afiș pentru lansarea cărții sau a filmului, în funcție de preferințele fiecărei grupe. Activitatea practică se desfășoară în sala de clasă, după ce elevii au primit indicații în legătură cu modul de realizare a afișului (un astfel de text trebuie să conțină: titlul evenimentului, data și locul, participanți, sponsori, imagini sugestive) și cu materialele de care au nevoie (creioane colorate, imagini, informații despre autor, personaje, actori, regizori etc.).

Grupa băieților a primit sarcina de a elabora un afiș pentru lansarea filmului "Frații Jderi", iar grupa fetelor pentru lansarea cărții cu același nume, a autorului Mihail Sadoveanu.

Puncte slabe:

1. Lipsa capacității de negociere: din dorința de a fi apreciați de grup / profesor, unii elevi își susțin ideile fără a lua în calcul și variantele, uneori, mai bune ale celorlalți;
2. Tendința de marginalizare a unor elevi pe diferite criterii: de personalitate violentă, capacitate intelectuală mai slabă;

Puncte tari:

1. Implicarea afectivă a elevilor: munca de grup presupune și o parte de socializare a elevilor care, astfel, pot descoperi laturi noi ale personalității celuilalt;
2. Stimularea spiritului competitiv: activitatea are ca punct final un produs concret, material, care va fi ulterior expus în sala de clasă/în școală. Acest fapt aduce aprecierea și din partea altor elevi / cadre didactice;
3. Valorificarea diferitelor laturi ale personalității individului: creativă, intelectuală, artistică etc.;
4. Dezvoltarea capacității de cercetare: realizarea afișului presupune o activitate de cercetare care îi pune în contact pe elevi cu literatura, desenul, cinematografia, grafica.

Bibliografie:

- CERGHIT, I., *Metode de învățământ*, Editura Didactică și Pedagogică”, București, 1977.
- CÂRSTEA, M. D., AVRAM, V., SANDA, I., DRAGOMIRESCU, A., *Limba și literatura română – manual pentru clasa a VI – a*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2018
- ZARIA, A.-M., *Liceul Teoretic „Constantin Brâncoveanu”. Stilurile funcționale ale limbii române - auxiliar didactic*, Dăbueni, Dolj, 2017.
- ZAVTUR, N., IANACHEVICI, A., *Afișul, elemente de teorie, metodologie și practică bibliotecară*, BTȘ UTM.
- MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, București, *Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română, clasele a V-a – a VIII-a*, Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educației naționale nr. 3393 / 28.02.2017

FORMAREA CADRELOR DIDACTICE DEBUTANTE DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR – UTILITATE ȘI NECESITATE

Prof. metodist, SOLOMON Aurora
Casa Corpului Didactic Dâmbovița

Pe fundalul unei societăți hiperdinamice, aflate în continuă mișcare, schimbările produse ca și accelerarea etapelor ce vor urma, reprezintă nu numai adaptarea sistemelor educative la noile realități economico-sociale, culturale și științifice, ci și formarea în cadrul acestor sisteme a capacității de reglare și de adaptare continuă. Remarcată atât la nivel național, cât și european, formarea profesională continuă nu este privită doar ca modalitate ce vizează dezvoltarea personală a cadrelor didactice, ea însăși devenind o investiție considerabilă în planul creșterii calității muncii și a vieții.

În contextul dat, strategia sistemului de formare inițială și continuă a personalului la nivelul dezvoltării capitalului uman urmărește, printre altele, consolidarea unei „piețe educaționale a programelor de formare continuă”, prin intermediul căreia cadrele didactice să beneficieze de asemenea oportunități. Programele de formare trebuie orientate însă spre noi roluri și competențe atât de necesare cadrelor didactice, calități esențiale ce derivă din extinderea rolului școlii în comunitate, precum și din elaborarea noilor standarde pentru profesia didactică.

Circumscrișă acestui obiectiv este și Oferta de formare a Casei Corpului Didactic Dâmbovița (2019-2020) care, potrivit misiunii și configurației sale instituționale, furnizează o serie complexă de programe de formare destinate personalului didactic și didactic-auxiliar interesat. În acest sens, formarea continuă asigură actualizarea și dezvoltarea competențelor personalului didactic, inclusiv dobândirea de noi competențe, în funcție de evoluția nevoilor de educație, a curriculum-ului și a exigențelor privind adaptarea personalului didactic la schimbările din structurile ori procesele de educație.

De pildă, abordarea educațională propusă de noul curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani se orientează asupra *metodei proiectelor tematice de grup*, selectate, proiectate și elaborate cu ajutorul copilului și în care brainstorming-ul, lucrul în echipă și acțiunea directă a preșcolarului cu mediul sunt mijloacele de bază ale procesului de predare-învățare-evaluare.

Pentru a înțelege recomandările curriculumului național, este necesar ca personalul didactic din învățământul preșcolar să cunoască modul de aplicare a acestei metode de lucru în activitatea cu preșcolarii, cu atât mai mult, cu cât tehnica propusă accentuează ideea de folosire a contextului ludic și a învățării active în stimularea rutei individuale a învățării.

De asemenea, în vederea stimulării continue a învățării spontane a copilului și pentru introducerea acestuia în ambianța culturală a spațiului căruia îi aparține, se prefigurează o filosofie didactică diferită,

prin crearea unui mediu educațional adecvat, relevant fiind în acest sens impactul participării la actul de formare continuă a educatoarelor aflate la începutul carierei didactice.

Așadar, înscris pe direcția prioritară: pregătirea debutanților în vederea susținerii examenului național de definitivare în învățământ, programul de formare continuă avizat „**Formarea cadrelor didactice debutante din învățământul preșcolar din perspectiva curriculumului pentru educația timpurie și a didacticii specialității**”, cuprins în Oferta de formare continuă pentru anul școlar 2019-2020 și derulat prin Casa Corpului Didactic, se adresează cadrelor didactice din învățământul preșcolar din județul Dâmbovița.

Din această perspectivă, cursul vizează un set de competențe specifice, precum: dezvoltarea capacității de comunicare și relaționare cu antepreșcolarii și preșcolarii; însușirea unor cunoștințe, abilități, competențe, aptitudini în condiții de cooperare; abilitatea de a proiecta și desfășura activități integrate în contextul noului curriculum pentru educație timpurie; capacitatea de a valorifica strategiile didactice interactive; dezvoltarea gândirii critice, a creativității.

Elaborarea prezentului program de formare a valorificat tendințele actuale în pedagogie, evoluția sistemului de învățământ preșcolar înregistrată în ultimii ani (deschiderea către abordarea *Metodei proiectelor*, a activităților integrate, a metodelor interactive de grup etc.), precum de o serie de aspecte pozitive sau dificultăți întâlnite în activitatea la grupă a cadrelor didactice educatoare.

În plus, recomandările curriculumului național și ale programei pentru definitivare și titularizare au fost asociate cu nivelul actual de *maturizare* al copiilor din grădinițe, dar și cu tendințele și evoluțiile în domeniul informațiilor și al tehnologiilor moderne.

Abordând o tematică variată, modulele propuse: **Curriculumul pentru educație timpurie - notă de prezentare; Domenii experiențiale, unități de competențe, elemente de competență Metodologia de aplicare a Planului de învățământ pentru educația timpurie; Dezvoltarea fizică, a sănătății și igienei personale; Dezvoltarea socio-emoțională, Capacități și atitudini în învățare; Dezvoltarea limbajului, a comunicării și a premiselor citirii și scrierii** oferă utilitate și un grad sporit de atractivitate și interactivitate.

Prin urmare, analizând rezultatele de succes obținute de către cadrele didactice din învățământul preșcolar la examenele anterioare pentru definitivarea în învățământ, acest program de formare s-a dovedit un real sprijin pentru debutanți, un îndrumar științific și practic necesar dezvoltării lor profesionale, în general, precum și pregătirii acestora în vederea susținerii acestui examen național de o importanță fundamentală în conturarea carierei didactice.

INSTAURAREA PĂCII ÎN LUME - UTOPIE SAU PROIECT REALIZABIL?**Prof. MILOIU Luminița**

Seminarul Teologic Ortodox „Sfântul Ioan Gură de Aur”, Târgoviște, județul Dâmbovița

Motto: „Istoria este viitorul nostru”

Drumul păcii e unul anevoios, presărat cu multe obstacole, dar cu siguranță este necesar să-l parcurgem, până la capăt, pentru că numai așa putem să le oferim generațiilor viitoare o lume în care pacea să ocupe locul primordial și este vorba de acea pace, care așa cum fusese definită de Conferința Generală UNESCO (1985), se referea atât la absența războiului, dar și la o înțelegere și cooperare activă între popoare, la dezvoltarea unui dialog constructiv astfel încât problemele cu care se confruntă omenirea să fie rezolvate, fără a recurge la forță.

Dacă ne gândim că, azi, toate popoarele lumii sunt egale în drepturi, atunci necesitatea unei lumi fără conflicte militare, necesitatea unei lumi în care colaborarea și dialogul între state să devină o realitate se impune tot mai mult. Pentru asta este necesar ca fiecare dintre noi să participăm, în mod activ, la viața publică și să condamnăm, cu tărie, orice act de agresiune îndreptat împotriva oricărui stat de pe harta politică a lumii, indiferent de nivelul său de dezvoltare, de limba vorbită, de locuitorii săi sau de religia îmbrățișată ori culoarea pielii.

De aici motto-ul ales pentru această activitate „Istoria este viitorul nostru”, în sensul că istoria s-a scris, se scrie și se va scrie și stă în puterea fiecăruia dintre noi să evităm greșelile trecutului, să punem umărul la clădirea unei lumi, în care să domnească pacea, la clădirea unei lumi bazată pe egalitate, libertate, toleranță, respectarea și garantarea tuturor drepturilor prevăzute în declarația adoptată de Adunarea Generală ONU, în 1948.

Obiective urmărite:

- cunoașterea principalelor aspecte legate de educația pentru drepturile omului, de educația pentru formarea unei culturi a păcii;
- informarea elevilor cu privire la principalele drepturi / responsabilități deținute;
- elaborarea unor sfaturi cu privire la modul de adoptare a unui comportament democratic;
- conștientizarea importanței și necesității unei educații pentru drepturile omului / educații pentru formarea unei culturi a păcii;
- creșterea gradului de educare, informare și responsabilizare a elevilor în vederea adoptării unui comportament democratic;
- elaborarea unor materiale pe această temă, realizarea unor studii de caz cu situații concrete de încălcare / respectare a drepturilor omului.

Grup țintă: elevii implicați direct și indirect în acțiune.**Resurse umane:** elevii, profesorii coordonatori.

Resurse materiale: panouri, aparat foto, reviste și cărți de specialitate, Regulamentul Intern, ROFUIP, autocolante, chestionar, produse obținute în timpul activității.

Resurse temporale:

- acțiunea s-a derulat pe data de 10.12.2017;
- elaborarea proiectului și popularizarea lui: 25-30.11. 2017;
- informarea cu privire la tema activității, elaborarea materialelor, aplicarea chestionarului, redactarea lucrărilor: 02-09.12.2017;
- amenajarea unei expoziții cu produsele realizate în timpul activității: 10.12. 2017;
- mediatizarea activității în Consiliul Elevilor, ore de consiliere și orientare: 11.12 2017.

Indicatori și conținutul activității:

- întocmirea proiectului;
- documentarea din cărți, reviste, internet;
- alcătuirea unui referat pe teme precum: istoricul drepturilor omului, clasificarea drepturilor omului;
- elaborarea unor materiale pe tema drepturile și responsabilitățile omului / ale elevului, studii de caz cu situații concrete de încălcare / respectare a drepturilor omului;
- elaborarea și aplicarea unui chestionar cu privire la drepturile și responsabilitățile omului;
- întocmirea unei liste cu sfaturile care trebuie urmate în vederea adoptării unui comportament democratic / în vederea menținerii păcii și securității în lume;
- sensibilizarea celorlalți elevi cu privire la importanța, necesitatea cunoașterii și respectării drepturilor omului, la necesitatea păstrării păcii și a securității pentru toate statele lumii.

Modalități de evaluare:

- evaluarea se va realiza pe toată perioada derulării activității, prin identificarea și dezbateră principalelor aspecte care țin de drepturile și responsabilitățile omului, inclusiv ale copilului și în mod special ale elevului, evaluarea soluțiilor propuse pentru apărarea drepturilor omului, pentru instaurarea păcii în lume, pentru adoptarea unui comportament democratic;
- alcătuirea unei expoziții cu produsele realizate în timpul activității;
- analiza rezultatului chestionarului aplicat;
- evaluarea se va realiza și la finalizarea activității prin întocmirea raportului de evaluare, care va cuprinde activitățile desfășurate, rezultatele obținute atât la nivel teoretic, cât și practic, dar și analiza impactului activității asupra elevilor din școală, în scopul stimulării interesului acestora în acțiuni concrete de cunoaștere, protejare și exercitare a drepturilor și responsabilităților care ne revin fiecăruia dintre noi.

Diseminarea activității:

- promovarea activității pe site-ul școlii;
- prezentarea activității la nivelul Consiliului Elevilor, a Comisiilor Metodice: "*Om și societate*", "*Matematică și Științele naturii*", "*Limbă și comunicare*", dar și în orele de Consiliere și Orientare.

Bibliografie:

Portofoliu personal.

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ – EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ ÎN RÂNDUL ELEVILOR DE LICEU

Prof. VOINEA Aura

Seminarul Teologic Ortodox „Sfântul Ioan Gură de Aur”, Târgoviște, județul Dâmbovița

Școala are misiunea de a-i forma pe tineri, de a-i conștientiza de necesitatea protejării mediului înconjurător, de beneficiile vieții într-un mediu sănătos, atât pentru ei, cât și pentru generațiile viitoare. De aceea, scopul educației ecologice este acela de formare a unui comportament ecologic în sensul protejării, conservării și ocrotirii mediului înconjurător, de sensibilizare a elevilor vis-a-vis de vulnerabilitatea mediului la impactul activității antropice, de cunoaștere a principalelor probleme globale ale mediului, dar și de formare prin derularea unor acțiuni de inițiere a unor măsuri alternative pentru limitarea consecințelor degradării mediului.

Astfel, printre acțiunile realizate în cadrul școlii se numără mai multe acțiuni de ecologizare a incintei liceului sau a Parcului Chindia Târgoviște, scopul acestor acțiuni fiind implicarea elevilor în acțiuni concrete de protejare a mediului, formarea unui comportament ecologic în sensul protejării, conservării și ocrotirii mediului înconjurător.

În anul școlar 2017-2018 s-a desfășurat activitatea ”**Viitorul planetei începe cu noi!**” al cărei proiect de activitate îl prezint în continuare:

Obiective urmărite:

- cunoașterea principalelor aspecte legate de educația ecologică;
- informarea elevilor cu privire la principalele probleme globale ale mediului;
- elaborarea unor măsuri menite să limiteze degradarea mediului;
- conștientizarea necesității ocrotirii, protejării și conservării mediului înconjurător;
- evidențierea consecințelor degradării mediului asupra vieții oamenilor;
- creșterea gradului de educare, informare și responsabilizare a elevilor în vederea adoptării unui comportament ecologic;
- confecționarea unor obiecte din materiale reciclabile.

Grup țintă: elevii implicați direct și indirect în acțiune.

Resurse umane: elevii, profesorii coordonatori.

Resurse materiale: panouri, aparat foto, ecusoane și orare ecologice, autocolante, chestionar, obiecte obținute din materiale reciclabile (hârtie, carton).

Resurse temporale:

- acțiunea s-a derulat în perioada 7-24 februarie 2018;
- elaborarea proiectului și popularizarea lui: 7-14 februarie 2018;
- confecționarea materialelor ecologice, aplicarea chestionarului, redactarea lucrărilor: 14-20 februarie 2018;
- amenajarea colțului verde: 21 februarie 2018;
- mediatizarea activității în Consiliul Elevilor, ore de Consiliere și Orientare: 22-28 februarie 2018.

Indicatori și conținutul activității:

- întocmirea proiectului;
- documentarea din cărți, reviste, internet;
- alcătuirea unui referat pe tema problemelor globale ale mediului;
- elaborarea unor materiale pe tema consecințelor degradării mediului înconjurător;
- activități de reutilizare a materialelor re folosibile;
- confecționarea unor materiale / obiecte ecologice (orare, ecusoane, autocolante, macheta școlii, un colț verde);
- elaborarea și aplicarea unui chestionar eco;
- întocmirea unei liste cu măsuri întreprinse pentru adoptarea unui comportament ecologic;
- sensibilizarea celorlalți elevi cu privire la prevenirea degradării mediului, dar și la necesitatea protejării sale.

Modalități de evaluare:

- evaluarea se va realiza pe toată perioada derulării activității, prin identificarea și dezbateră asupra principalelor probleme ale mediului (cauze, consecințe, analiza soluțiilor propuse pentru atenuarea consecințelor degradării mediului, pentru adoptarea unui comportament ecologic);
- alcătuirea unei expoziții eco;
- analiza rezultatului chestionarului eco aplicat;
- evaluarea se va realiza și la finalizarea activității prin întocmirea raportului de evaluare, care va cuprinde activitățile desfășurate, rezultatele obținute atât la nivel teoretic, cât și practic, dar și analiza impactului activității asupra elevilor din școală, în scopul stimulării interesului acestora în acțiuni

concrete de protejare și conservare a mediului, organizatorii și-au propus pentru luna martie derularea concursului între clase "*Cea mai frumoasă clasă eco*".

Diseminarea activității:

- promovarea activității pe site-ul școlii;
- prezentarea activității la nivelul Consiliului Elevilor, a Comisiilor Metodice: "*Om și societate*", "*Matematică și Științele naturii*", "*Limbă și comunicare*", dar și în orele de Consiliere și Orientare.

Bibliografie:

Portofoliul personal.

ISSN 2559-5849

ISSN-L 1583-249 X